

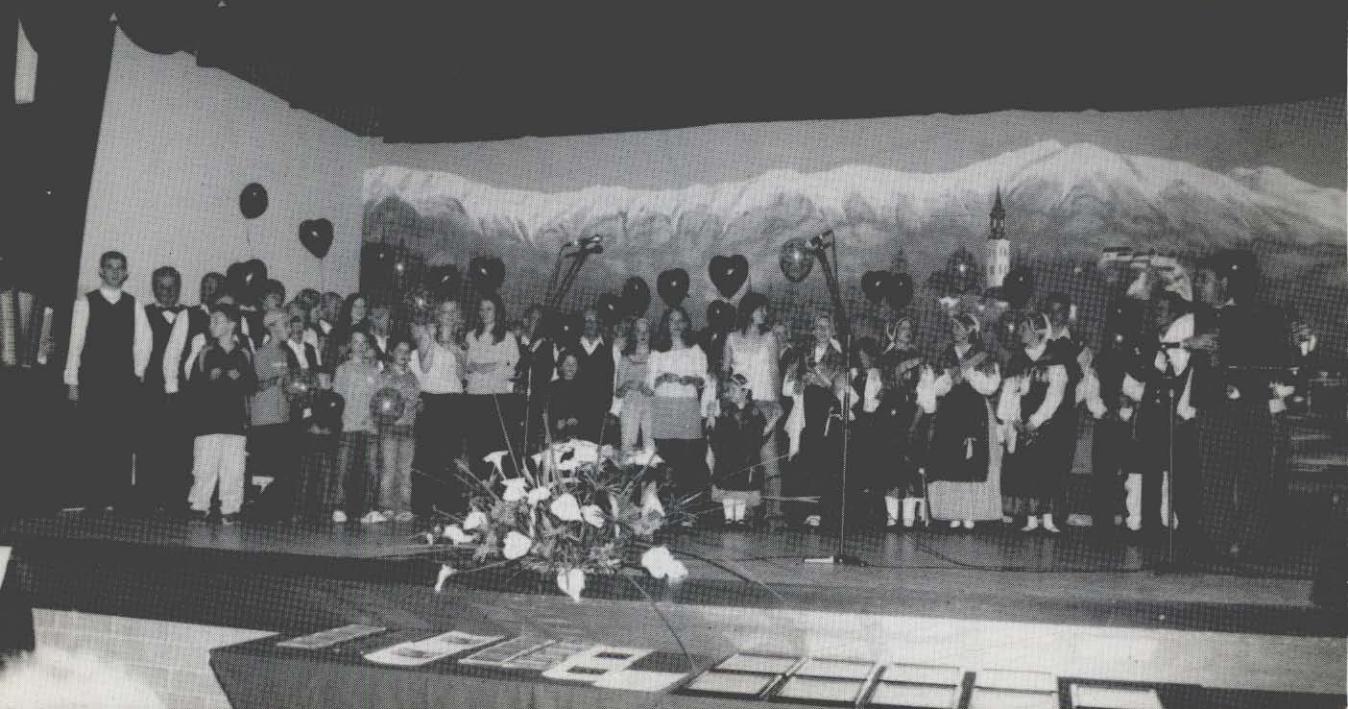
FIRST POST APPROVED PP218520002

OKTOBER - NOVEMBER 2004

Misli thoughts

LETO - YEAR 53
ŠTEVILKA - NUMBER 10 - 11

<http://www.gledavci.si/misli.htm>

Misli

oktober - november 2004

VSEBINA

Življenje tako živi.....	3
Premišljevanje.....	5
Matica pokojnih.....	6
Konzularne ure.....	9
Izpod Triglava.....	10
Vaši darovi.....	12
Zlata poroka.....	12
Sveti Ciril in Metod Melbourne.....	13
Sveta Družina Adealaide.....	16
Skupno na Poti - Mladinski koncert.....	19
Še utrinki iz koncerta in birme.....	21
Australian Slovenian Concert.....	24
Sveti Rafael Sydney.....	25
Trop brez zvoncev.....	30
Marija Frank 90 let slavi.....	31
Iz Kraljičine dežele.....	32
Pisma iz Wodonge in Silkwooda.....	33
Novice iz Wollongonga.....	34
Kotiček naših mladih.....	35
Slovenian Association Melbourne	
Youth Reunion 2004.....	36
770 let na Jadranu.....	38
Potovanje na Gold Coast.....	38
Klub Panthers,	
St. Johns Park - Triglav.....	39
Iz Pertha.....	40
Oglasni	41

GLASBA IZ BARAGOVE KNJIŽNICE

LOJTRCA DOMAČIH	
NONET CERTUS – Slava tebi Slomšek škof	
ANSAMBEL BRATOV AVSENIK	
Vse življenje same želje	
ZLATKO DOBRIČ – Sedem dolgih let	
VESELA JESEN – 25 let zlate Štajerske popevke	
NAJLEPŠE SLOVENSKE POPEVKE	
LOJZE SLAK – Raj pod Triglavom	
NACE JUNKAR – Slovenski mornar	
ŠTAJERSKIH SEDEM – Povej, da Slovenec si	
POSTOJNSKA JAMA I in II	
RAZIGRANA MLADOST	
RIBNIČANA ŠKRINJA – Slovenska vas	
RACE IN DRUGI PLESI	
JANEZ BITENC – Take božične	
DRUŽINA GALIČ – K tebi želim	
DESETI BRAT – Pelin roža	
LJUBLJANSKI OKTET – Slovenija, moja dežela	
ALPSKI OKTET – Veselo po domače	
JAPART – To smo mi	
MELODIJE MORJA IN SONCA	
POPOTNIK I in II	
SESTRE KLARISE – Marija, Mati moja (cena \$6)	

VIDEO KASETE

"IGNITE" 29. slovenski koncert v Sydneju 2003 - \$20.	
VIDEOSPOTI - skupina Črna mačka - \$15.	
PAPEŽ IMA VAS RAD - Sveti oče z mladino v Postojni - \$15.	
PAPEŽ JANEZ PAVEL II. V SLOVENIJI - \$25.	
PAPA AD ASSISI PER LA PACE IN EUROPA - \$20.	
SVETI CIRIL IN METOD - 30 LETNICA - \$20.	
Sestra Ema Pivk - IN LOVING MEMORY - \$20.	
SLOVENSKI FRANČIŠKANI V AVSTRALIJI 1952 - 2001- \$25.	
KARAOKE - \$25.	

Bodi Katarina ali kres, če je mrzlo, kuri les.

Zadovoljnost je polovica življenja.

Kakršno je vreme na sv. Uršule, takšna bo zima.

Če je na Lenartovo lepo vreme, bo še lepa jesen.

Ne more se iz vsakega lesa tesati.

Veselo srce pospešuje zdravljenje,
potr duh pa kosti suši.

Kakršen klic takšen odmev.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI: Arhiv Misli:naslovnica zgoraj. Marija Anžič:naslovnica spodaj,16,17,22,23,24,34. Pater Ciril:3,4,14,17. Marija in Janez Ritoc:4. Družina Schneider:6. Lidija in Hubert Sterle:12. Ana Marija Cek:22,23,36. Martha Magajna:25,27,28,39,40. Andrejka Andrejaš:25,26,27. Zorka Dorut:31. Mirko Cuderman:32,33. Margaret Hatežič:34. Natasha Jones:37. Marta Ogrizek:38. Pater Filip:40.

FOTOGRAFIJA NA NASLOVNICI ZGORAJ:

Življenje nas postavlja pred nalogo, da se iz enega brega povzpnemo na drugi breg. Koliko mostov mora vsakdo zgraditi v svojem življenju, da končno doseže tisti zadnji breg, na drugi strani. Soteska Vintgar pri Bledu je vsa povezana z mostički, z desnega brega reke Radovne na levi breg in od tam spet na desni in spet in spet.

FOTOGRAFIJA NA NASLOVNICI SPODAJ:

Skupno na poti - geslo 30. jubilejnega slovenskega koncerta v Adelaidi, 2. oktobra 2004, je v zadnji točki združilo vse nastopajoče na odru. Podali so si roke, nastopajoči in poslušalci in skupno zapeli Mi se imamo radi – naj nas slovenska pesem, slovensko srce in slovenska kultura združujejo še na mnoga leta!

**Življenje tako živi,
da ga je zmerom manj.
Kot pesek med prsti polzi
dan na dan.**

**Življenje ne more živeti
tako, da стоji.
Najmanj, kar mora početi,
je to, da na nitki visi.**

**Življenje se včasih drži
veselo na smeh,
a včasih le stežka taji
solze v očeh.**

**Najlepše je, ko se razsipa
z žarom na vse strani
in vse do poslednjega hipa
z visokim plamenom gori.**

Te lepe misli je o življenju v pesmi Življenje zapisal slovenski pesnik Niko Grafenauer, Manca Stojan, dijakinja 3. letnika Škofijske klasične gimnazije iz Ljubljane pa jih je posredovala na očetovskem dnevu v Kew ter v Adelaidi na 30. slovenskem koncertu v soboto, 2. oktobra 2004.

Življenje živimo in ob različnih priložnostih ga motrimo, opazujemo, se privajamo na njegove zahteve in izzive. Tako je bilo tudi ob 30. slovenskem koncertu, ki je bil nekdaj mladinski. Da zdaj ni več, doživljamo to nabiranje let vsak na svoj način. Ob naših srečanjih in pogovorih smo si posredovali zapažanja in občutja življenja, ki smo ga živeli in ki ga sedaj živimo, mi in mlajši rod. Pomenljivo je o tem spregovoril častni generalni konzul RS za NSW g. Alfred Brežnik v Adelaidi. Preberite in posredujte to še vašim mladim – je v angleščini. Precej je napisanega v teh Mislih o jubilejnem 30. koncertu v priredbi slovenskih verskih in kulturnih središč v Avstraliji. Prav tako je od tam tudi precej fotografij. Bilo je zares slovesno in nadvse gostoljubno. Patru Janezu, g. Ernestu Orlu, predsedniku slovenskega kluba v Adelaidi in vsem mnogim delavnim ljudem, prisrčna zahvala.

Ta številka Misli je spet dvojna: oktober – november 2004. Prisiljeni smo bili povečati vsebino za osem strani. Ko smo v upravi Misli že razmišljali, kako bomo krili stroške za zadnji dve letošnji številki in še dodatne stroške ob popravilu in nato nadgraditvi računalnika in novega skanerja, **nas je presenetil dar za Misli iz Adelaide.** V septembarskih Mislih je p. Janez poročal o smrti **ŠTEFKE KOTNIK roj. Jehart**, o njenem življenju ter njeni darežljivosti. Veliko je pomagala pri slovenski cerkvi v Adeladi in

Folkorna skupina Iskra iz Melbourne v belokranjskih narodnih nošah na koncertu v Adelaidi.

rugod. V nedeljo, 3. oktobra, sta me v zakristiji v Adelaidi nasla Marija in Janez Ritoc in mi prinesla pismo. V pismu je bil ček za deset tisoč avstralskih dolarjev (\$10.000) za naše Misli, dar pokojne Štefke slovenski tiskani besedi v Avstraliji. Prav takšen dar je zamenila tudi misijonu Sv. Družine v Adelaidi in kot sta zapisala Marija in Janez Ritoc »je podarila polovično vsoto še petim dobrodelnim organizacijam: otroški bolnišnici, Južnoavstralski reševalni službi (S. A. Ambulance), Mary Potter Hospice, zavetišču za živali (Animal Shelter) in že dolgo je podpirala Canten, organizacijo, ki raziskuje bolezen raka pri otrocih. Na kratko: **Bila je velikodušna z darovi do potrebnih in vrednih ustanov».**

Za to njeno velikodušno dejanje ljubezni se zahvaljujemo Bogu za dar njenega življenja in dobrote. V Kew bomo zanjo darovali kar nekaj svetih maš. Naj ji bo Vsemogočni, ki je večna in neminljiva dobrota, Dobrota sama, bogat plačnik. **Hvala naši veliki dobrotnici Štefki Kotnik**, ki je odraščala v družini šestih otrok v vasi Straže na Koroškem in od leta 1957 pa vse do junija 1999 z možem Jožetom težko delala v Avstraliji. Jože je umrl za poškodbami nesreče junija 1999. Po smrti moža je še leto dni sama vodila strugarsko delavnico. Umrla je letos 31. julija.

Prva nedelja v letošnjem novembru je zahvalna nedelja, pa naj kar sedaj nadaljujem tukaj z zahvalo Bogu in vsem vam, dragi sodelavci, naročniki, dobrotniki naših Misli. Na prvi petek v novembru ob 7.30 zvečer sveta maš za vse naše žive in pokojne dobrotnike Misli.

V teh Mislih je spet veliko imen ljudi, ki smo jih poznali, z njimi hodili skozi življenje in jih v letošnjem letu pospremili na drugo stran, kjer je večina cloveštva: **Matica pokojnih od novembra 2003 do 15. oktobra 2004**. Hvala vsem, ki ste nam pomagali sestaviti ta mozaik življenja, ki je iz razbitih posod Zemlje prišlo v roke velikemu oživljevalcu Duha.

Mesec november nam s praznikom vseh svetnikov in vernih duš dnevom ter koncem cerkvenega leta in začetkom novega daje spet nekaj novih pramenov svetlobe na smisel našega življenja, ki ga podmerjajo minute, ki so kakor potočki, ki se zlivajo v reke, te pa v ocean **VEČNOSTI. Čas od oktobra 2004 do oktobra 2005 je papež Janez Pavel II. razglasil za leto Evharistije.**

Hvala, ker ste zopet odprli vrata vašega srca za obisk Misli. V začetku decembra pridejo do Vas decemberske s koledarjem za leto 2005. Prisrčen pozdrav! Bog živi!

pater Cyril

Skozi življenje gremo z različnimi nalogami in dolžnostmi. Patru Cirilu je bila poleg vsega dela izseljenskega duhovnika in urednika Misli zaupana tudi služba policijskega kaplana Policije Viktorije. V dneh od 6. do 8. septembra 2004 je bil na konferenci in izpopolnjevanju na policijski akademiji na Glen Waverley v Melbournu.

Na fotografiji je pater Cyril med svojimi kolegi, policijskimi kaplani.

Sedim v letalu in gledam skozi okno, kako se oblaki podijo sem in tja, od časa do časa se zjasni tako, da lahko zaznam mesta in od sonca odbijajoče se reke, ki se kakor kače vijejo po zemlji, morja, luči, vse kakor v pravlji.

Nad vso to naravo pod nami, se mi je **misel povmila nazaj za 41 let, ko sem prvič zapustila domačo hišo** in se poslovila od najdražjih, kako smo si mahali v pozdrav na ljubljanski železniški postaji in nato srečanja z novo domovino in življenje naprej, vse do danes.

Menda ne bom pretiravala, če lahko temu tako rečem, da je bil tudi naš začetek precej težak, tuj in zelo oddaljen od doma. Spomnim se, kako mi je ata pisal po dveh letih: »No regrut, sedaj je pa že čas, da se vrneš nazaj domov.« Še danes ne vem, kaj je s tem mislil. Ni bilo lahko, takrat smo začeli šele pametno premisljevati, kako in na kakšen način se bomo začeli vključevati v avstralski način življenja.

Leta so tekla dalje, z možem sva si ustvarila družino. Po dvanaestih letih sem se prvič s hčerkama vrnila domov na obisk. Med tem časom smo se že navadili vsakdanjega življenja v Avstraliji. Starša pa sta se vedno na tihem želeta, mogoče se bodo po tolikih letih le premislili in se vsi skupaj vrnili nazaj domov. Niso se uresničile te želje staršev, ostali smo razdvojeni. Vsi tisti prvi življenjski dogodki so se zapisovali na papir, kasnejše smo krajšali po telefonu. Marsikaj lepega in tudi ne tako lepega smo skupaj doživljali, mi tukaj, oni v Sloveniji. Po vseh teh letih bivanja izven domačega ognjišča sem šele letos doživela tisti pravi odgovor, kateremu pravimo življenje!

Pogled skozi okno na vedno temnejše oblake, ki so se vlekli mimo kakor sive sence in misli so se spet ustavile doma v hiši, kjer je ata že zadnje leto in pol ležal bolan in onemogel. **Brez napovedi svojega prihoda domačim sem se znašla doma na dvorišču, v kuhinji.** Bilo je veselo, hkrati žalostno, saj sem vedela, kaj pričakovati. Mnogo smo si imeli povedati, srečanje z očetom me je stisnilo pri srcu. Vedno sem imela pred očmi očeta postavnega, zgovernega, delavnega. Tokrat je ležal v postelji kot nebogljen otrok, odvisen od drugih. Bila sem srečna, da sem bila v pomoč mami, bratu in sestri ali kjer koli je bilo potrebno. **Skupaj smo**

prezivljali dneve, kateri so se za oceta iztekali. Prvega maja se je Slovenija pridružila Evropski uniji. Ata se je se dobro zavedal, kaj vse to pomeni. Marsikaj smo se med tem časom še pogovorili in lepega doživelji. Na nedeljo svete Trojice smo bili še vsi skupaj, nazdravili smo za praznik, proti večeru pa sta se sestra in brat vrnila na svoje domove in vsak na svoje delo. Nič slabega sluteči sva se tudi z mamo odpravili k počitku, rekoč: »Saj bo treba spet kmalu vstat!«

Napočil je nov dan v tednu in zunaj pravo poletno jutro. Prva jutranja beseda: »Kako si ata?« »Še kar dobro,« se je oglasil z vedno šibkejšim glasom. Končali smo zajtrk in med pospravljanjem je prišla mama nazaj v kuhinjo in je rekla: »Ata izgleda danes veliko slabši kot druge dni.« Nič hudega sluteči, greva spet vsaka za svojim delom. Treba je bilo sesti h kosilu, ko mama spet pokliče: »Takoj pridi v sobo, ata zelo težko diha!« Pritečem in takoj popravim njegov vzglavnik, dvignem ata, primem za roki in pričnem masirati. Bilo je vse slabše in brez najine vednosti, kaj se dogaja, smo se z očetom tako rekoč z roko v roki poslavljali iz tega sveta. Kar naenkrat mu je zastal dih, nastala je tišina, za vedno globoka tišina. **Njegove sivoplave oči so strmele v prazno, v neznano. Zatisnila sem mu jih.** Nikdar se v svojem življenju nisem mislila, da bom doživela to zadnjo čast. Veliko je pretrpel, veliko potrpel, bil je pošten, bil je veren – pot do srečanja z Najvišnjim pa je bila zelo strma in težka in upam, da si je s tem na tem svetu zaslužil nebesa. Pokopan je na pokopališču na Brezjah, pri oltarju - Mariji Pomagaj – pa leži večni spomin v zahvalo, trpljenje in večno življenje.

Moja preizkušnja v življenju: **Bila sem deležna Božje milosti, biti po tolikih letih spet skupaj z mamo in očetovo zadnjo uro življenja.** Brat, ki živi z družino doma, je odšel na delo že zgodaj zjutraj, tudi sestra, ki živi v Avstriji, je bila odsotna. Življenjski pregovor se glasi: »**Mi obračamo – Bog pa obrne.**«

Že se je zaslišal glas po zvočniku, da se približujemo Melbournu in da bomo kmalu pristali. Še enkrat sem se ozrla skozi okno in res sem zagledala mesto. Vesela sem bila, saj so me tudi tukaj moji dragi že težko pričakovali, prav tako pa tudi jaz nih.

Meta Lenarčič, Melbourne VIC

MATICA POKOJNIH IZ VIKTORIJE

JOŽE KRAPŠ

r. 11.03.1928 Idrija

+ 22.02.2003 Melbourne VIC

NEŽAJAKŠA roj. VIDOVIC

r. 10.01.1922 Maribor

+ 06.07.2003 Kanada

VERONIKA JURIČIĆ roj. FERJAN

r. 08.03.1936 Kranj

+ 14.09.2003 Romsey VIC

JOŽE ZIGMAN

r. Koče pri Postojni

+ 26.11.2003 Frankston VIC

LEOPOLDA KRIŽMAN

r. 27.10.1924 Kal

+ 28.11.2003 Melbourne VIC

JOŽE MATJAŠIČ

r. 06.03. 1922 Žepelevce pri Brežicah

+ 30.11.2003 Geelong VIC

FRANK ŠPUR

r. 05.10.1934 Kamnik

+ 29.12.2003 Box Hill VIC

VIDA KRASNOWSKY roj. DRENOVEC

r. 12.06.1927 Mali Komen pri Krškem

+ 06.01.2004 East Melbourne VIC

FRANC VALENTINČIČ

r. 18.07.1920 Slovenija

+ 25.01.2004 Geelong VIC

GIZELA LUTAR FERČAK roj. GURAN

r. 09.08.1927 Brezovica pri Turnišču

+ 27.01.2004 Footscray VIC

JULIJANA GUBIČ roj. KORPIČ

r. 17.12.1936 Čepinci v Prekmurju

+ 02.02.2004 Geelong VIC

VIKTORIJA VIDA ŠPICA roj. JERAJ

r. 17.03.1935 Slovenj Gradec

+ 06.02.2004 Sunshine VIC

JOŽE PEČAR

r. 1926 Gorenjska

+ Januar 2004 Geelong VIC

FRANC SMRDEL

r. 10.12.1932 Selce pri Pivki

+ 20.02.2004 Melbourne VIC

VLASTA KLEMENČIČ roj. ČUČEK

r. 1922 Ljubljana

+ 01.02.2004 Bendigo VIC

AMALIJA JAKOVAC roj. POŽAR

r. 11.08.1922 Drenovec pri Bizejskem

+ 12.02.2004 Melbourne VIC

MARIJA BOLE roj. VOLF

r. 08.01.1927 Stržišče

+ 25.02.2004 Geelong VIC

LOJZE VEKOSLAV ISKRA

r. Libac – blizu Ilirske Bistrike

+ 06.03.2004 Geelong VIC

BRANKO FRANK GUNGL

+ 06.03.2004 Geelong VIC

RUDI ŠENKINC

r. 25.02.1934

+ 10.03.2004 Geelong VIC

STANKO MERZEL

r. 22.11.1921

+ 09.04.2004 Frankston VIC

FRANC KOLENC

r. 28.02.1938 Breg pri Polzeli

+ 20.04.2004 Geelong

ANDREJ SELJAK

r. 29.11.1938 Zagojci

+ 18.05.2004 Geelong VIC

CLARA MARIA WORTON roj. CERVATIN

+18.05.2004 Melbourne VIC

FRANK PROSEN

r. 15.11.1937 Kuteželj pri Ilirske Bistrici
+ 23.05.2004 Werribee VIC

IVAN HACE

r. 05.11.1931 Podcerkev na Notranjskem
+ 30.05.2004 Geelong VIC

NADJA PISTRIN roj. TRNOVEC

r. 29.08.1925 Grgar
+ 03.06.2004 Footscray VIC

LJUDMILA VESEL roj. ŠEGULA

r. 24.08.1929 Sv. Rupert v Slov. Goricah
+ 10.06.2004 Clayton VIC

FRANK PROSEN

r. 15.11.1937 Kutežovo pri Il. Bistrici
+ 23.06.2004 Werribee VIC

ANGELA MARCIW roj. BLATNIK

r. 15.09.1924 Drašča vas, Žužemberg
+ 29.06.2004 Ardeer VIC

JOHANN JANEZ KUTIN

r. 15.05.1938 Josipdol
+ 09.07.2004 Werribee VIC

HORST GERHARD GEBRANZIG

r. 28.10.1923 Nemčija
+ 05.07.2004 Oakleigh VIC

JOHN MICHAEL ERJAVEC

r. 10.02.1983 Melbourne
+ 12.07.2004 Melbourne VIC

MATILDA MATJAŠIČ roj. MARTEK

r. 06.02.1931 Čatež
+ 24.07.2004 Geelong VIC

DANIEL (DANILO) LAH

r. 20.01.1942 Sv. Križ pri Ajdovščini
+ 19.08.2004 Heilderberg VIC

STANISLAV PAVLETIČ

r. 27.02.1915 Bilje pri Gorici
+ 27.08.2004 Rosana VIC

FRANČIŠKA KENDA roj. KLAVORA

r. 29.10.1923 Bovec
+ 06.10.2004 Geelong VIC

IVAN ŠANC

r. 29.11.1937 Trbovlje
+ 06.10.2004 Melbourne VIC

DARINKA PIBERNIK

+ oktober 2004 St Albans

PAULA GOMBAČ roj. VIČIČ

r. 10.08.1936 Karje pri Ilirske Bistrici
+ 15.10.2004 Geelong VIC

MATICA POKOJNIH

NSW, ACT, QLD, WA

STANKO GROBIŠA

r. 13.1.1931 Male Mune v Istri
+ 08.03.2003 Botany NSW

RAZBORŠEK ERNIER

r. nimamo podatkov
+ 23.07.2003 Newcastle NSW

FRANC KOSTRIN

r. 1939
+ 27.07.2003

DRAGO KAREL RADEŠIČ

r. 1923 Ljubljana
+ 11.08.2003 Ljubljana (živel v Lake Munmorah NSW)

LILLIAN HUBBUCK roj. ERZETIČ

+ 17.08.2003

ANTON ALOJZ ŠKOF

r. 08.05.1930 Muta
+ 08.10.2003 Mandurah WA

VERA SMRDELJ

r. 19.04.1934 Trebčane pri Il. Bistrici
+ 12.11.2003 Canberra ACT

ANDREINA STANJKO roj. COLJA

r. 04.02.1933 Komen na Krasu
+ 17.11.2003 Sydney NSW

CVETKO JERONČIČ

r. 1947 Kanal ob Soči
+ 02.12.2003 Seven Hills NSW

FRANC BERGOČ

21.03.1922 Trnje pri Pivki
02.12.2003 Canterbury NSW

ELIZABETA MAUKO roj. DELIČ

r. 04.09.1922 Ljubljana
+ 05.12.2003 Homebush NSW

ELIZABETA LAMPE roj.ERRAH

r. Ukve - Furlanija
+ 19.12.2003 Newcastle NSW

DUŠAN DERNOVŠEK

r. 27.7.1928 Sava pri Litiji
+ 22.01.2004 Camperdown NSW

ANA MUC roj. NEMANIČ

r. 10.07.1924 Vidošiči pri Metliki
+ 03.02.2004 Sydney NSW

ALBIN PORŠEK PODGORŠEK

r. 09.02.1920 Gameljne
+ 21.02.2004 Lightning Ridge NSW

ANTON TONI MUHA	MIRKO CIZERLE
r. 04.09.1928 Velika Bukovica pri Il. Bistrici	r. 29.11.1932 Ponikve
+ 18.03.2004 Concorde NSW	+ 03.08.2004 Campsie NSW
ERIKA ČREPINŠEK roj. ŽIRIČ	FRANC HORVAT
r. 13.04.1941 Ljubljana	r. 24.04.1944 Levanci pri Ptuju
+ April 2004 Cooma NSW	+ 05.08.2004 Sydney NSW
MARIJA ČELIGOJ	PETRA TAŠNER
r. 15.12.1903 Gradec pri Pivki	r. 02.05.1968 Maribor
+ 15.04.2004 Fairfield NSW	+ 08.08.2004 Westmead NSW
ROMAN SKOČAJ	STANISLAV NATLAČEN – MALEC
r. 15.08.1923 Medana v Goriških Brdih	r. 02.10.1913 Ljubljana
+ 01.05.2004 Cairns QLD	+ 05.08.2004 Brisbane QLD
PETER VULETA	STAN ZADEL
r. 22.03. 1935 Otok pri Splitu	r. 18.04.1927 Klenk na Krasu
+ 11.05.2004 Wollongong NSW	+ 20.08.2004 Innisfail QLD
BIL MIKULAN	FRANC KOSMAČ
r. 03.02.1928 Donja Dobrava	r. 22.07.1941 Gameljne
+ 30.05.2004 Sydney NSW	+ 29.08.2004 Sydney NSW
ALOJZ KEREĆ	ANTON MRŠNIK
r. Radovica v Prekmurju	r. 23.04.1933 Sobanje pri Ilirske Bistrici
+ maj 2004 Sydney NSW	+ 29.08. 2004 Canberra ACT
OLGA SFILIGOJ	MILAN SIRC
r. 15.05.1911 Fojana	r. 10.05.1934 Lunovec pri Veliki Nedelji
+ 04.06.2004 Wanneroo WA	+ 12.09.2004 Wollongong NSW
ANGELA KUNSTELJ roj. DREV	MATJAŽ MIHAEL PEČEK ml.
r. 07.08.1911 Avstrija	r. 11.02.1962 Ljubljana
+ 06.06.2004 Sydney NSW	+ 27.09.2004 Bega NSW
JOŽE SEDMAK	LUDVIK (LOUIE) SMERDELJ
r. 23.02.1925 Ilirska Bistrica	r. 25.08.1928 Innisfail QLD
+ 19.06.2004 Girraween NSW	+ 24.9.2004 Klenk na Krasu
DOMINIKA ROLIH roj. SLAVEC	ANKA BROŽIČ roj. GARTNER
r. 22.04.1934 Knežak	r. 16.05.1938 Ilirska Bistrica
+ 25.06.2004 Mt. Druitt NSW	+ 14.10.2004 Mango Hill QLD
FRANKA PERŠIČ roj. MLAKAR	KAROLINA DRAGICA KARBO
r. 27.09.1914 Idrija	r. 04.11.1936 Ljutomer
+ 09.06.2004 Merrylands NSW	+ 16.10.2004 Fremantle WA
GABRIELA PURIČ roj. FERFOLJA	VALERIJA ROPRET roj. FERJANČIČ
r. 01.10.1924 Medja vas pri Trstu	r. 28.10.1928 Slap pri Vipavi
+ 29.06.2004 Glenwood NSW	+ 18.09.2004 Hervey Bay QLD
LOJZE ŠIRCA	
r. 11.06.1932 Zagon pri Postojni	MATICA POKOJNIH – SA
+ 04.07.2004 Bonnyrigg NSW	
STANKO SAMSA	STANISLAV ZUPANIČ
r. 11.07.1928 Ilirska Bistrica	r. 1931
+ 05.07.2004 Bexley NSW	+ 31.08.2003 Adelaide SA
IGOR COLJA (BILL CARTER)	CIRIL BLATNIK
r. 14.10.1951 Ljubljana	r. 12.8.1926
+ 15.06.2004 Parramatta NSW	+ 07.03.2004 Adelaide SA

LEOPOLDINA NAŠKOF

r. 19.07.1922

+ 29.01.2004 Adelaide SA

RALPH HIGH

r. 1960

+ 25.02.2004 Danska, pokopan v Adelaidi SA

IVAN TAJNIKAR

+ 12.03.2004 Angaston SA

DANILO DODIČ

r. 14.02.1932 Gradišče na Primorskem

+ 19.03.2004 Adelaide SA

FEODOR KOSTAČ

r. 1918

+ 18.03.2004 Adelaide SA

GRACIJAN PIRC

r. 18.12.1922 Vcjičica

+ 30.03.2004 Adelaide SA

SLAVKO KOGOJ GRGAR

r. 28.10.1925 Slovenija

+ 02.07.2004 Adelaide SA

ROMAN ZRIM

r. 19.06.1925 Kuzma

+ 26.04.2004 Adelaide SA

ŠTEFANIA KOTNIK roj. JEHART

r. 09.12.1927 Šmartno pri Slovenj Gradcu

+ 31.7. 2004 Adelaide SA

KAROL URBANČIČ

r. 22.08.1922 Nadanje Selo Slovenija

+ 29.08.2004 Adelaide SA

IVANKA ZVODAR roj. CIDIN

r. 18.01.1927 Tolmin

+ 02.10.2004 Port Lincoln SA

VALERIJA ROPRET roj. FERJANČIČ je umrla zadeta od možganske kapi 18.09.2004 v Hervey Bay, QLD. Rojena je bila na Slapu pri Vipavi 28.10.1928. V Avstralijo je prišla leta 1958 z ladjo Flaminia. Zapošča hčerki Jolando in Julijano in moža Mihaela ter sedem vnukov: Michaela, Daniela, Mishelina, Davina, Cendi, Rayna in pravnukinja Mio. V Sloveniji zapošča sestri Vero, Ani in pol brata Bojana. Sveta maša je bila v cerkvi svetega Jožefa v Pialbi, QLD. Bila je kremirana in polovico pepela je bilo potrosenega v morje, druga polovica pa poslana v Slovenijo, v njeni rodno vas na Slapu.

mož Mihael Ropret z družino

Brat Milan Kostanjevec iz Slovenije išče brata z imenom **ALOJZ KOSTANJEVEC**, nazadnje stanuječ v okolici Sydneja. Po poklicu naj bi bil pilot oziroma zdravnik ter star med 62 in 64 let. Naprošamo vsakogar, ki bi kaj vedel o njem, da to sporoči na veleposlaništvo oziroma gospe **Heleni Gerič** na telefon: **02 9673 2417**.

KAROLINA DRAGICA KARBA je sklenila svojo življenjsko pot 16.10.2004 v bolnišnici Freemantle v Zahodni Avstraliji. Dragica je prišla s hčerkko Klavdijo v pristanišče Port Hedland WA. Po nekaj mesecih je leta 1982 prišla k svoji sestri Angelii Vinko v St. Albans na obisk. Po šestih mesecih bi se morala vrnila s svojo hčerkko v Slovenijo. Spoznala je fanta in se z njim poročila. Na žalost sta se po dveh letih razšla. Leta 1987 je hčerka Klavdija dobila službo v Perthu. Tako sta se obe preselili. Zadnje dve leti je bolehalna na ledvicah. Štiri mesece je prebila v bolnišnici kjer je tudi dokončala svojo življenjsko pot. Pogreb je bil v Freemantlu, kjer je bila tudi upeljena. Sestra Angela z možem sva jo obiskala v bolnišnici pet tednov pred smrtno. Ko smo se poslavljali je rekla svoji sestri Angelii: »Ne zapusti me, vzemi me s seboj!« Ločitev je bila zelo težka in žalostna. Vsemogočni Bog jo je poklical k sebi. *Draga Dragica, počivaj v miru pod Južnim križem.*

Žalujoči: hčerka Klavdija, sestra Angela Vinko z družino ter doma v Sloveniji sestra Hedvika poročena Korošec.

*Angela in Gusti Vinko***ZAHVALA**

Ob smrti moža DANILA LAHA se prisrčno zahvaljujemo za darovano cvetje, napisana sožalja in darove za raziskovanje rakove bolezni, patru Filiju za pogrebeni obred in vsem, ki ste pomagali pri pripravi sedmine. Hvala! *Žalujoča žena Danica, hčerka Lydia, sin Damijan in brat Marcelo.*

Ob slovesu od našega očeta STANISLAVA PAVLETIČA se hčerki Marija in Danica z družinama zahvaljujeta za vse pozornosti.

Zbogom Danilo in ata Stanko, nosili vaju bomo v naših sрcih za vedno.

KONZULARNE URE V MELBOURNU

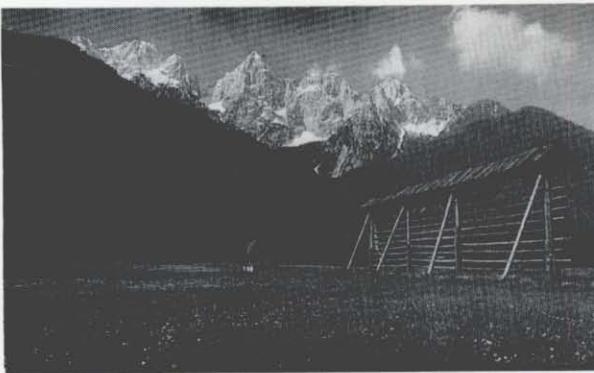
bodo v ponedeljek 15. novembra in 20. decembra 2004, od 9.30 do 12.30 ure v verskem in kulturnem središču v Kew.

KONZULARNE URE V NOVI ZELENDIJI

bodo v ponedeljek, 29.11.2004, od 11.00 – 14.00 ure v ASB Bank Centre - Level 16, 135 Albert Street, Auckland NZ.

KONZULARNE URE V PERTHU

bodo v nedeljo, 5. decembra 2004, od 14.00 do 16.00 ure v slovenskem klubu v Perthu WA, 131 James Street, Guildford WA 6055.

IZPOD TRIGLAVA

Piše Tone Gorjup

VOLITVE V DRŽAVNI ZBOR 2004. V Sloveniji so v nedeljo, 3. oktobra, potekale četrte volitve v državni zbor v samostojni državi. Volilno nedeljo je sicer zaznamovala novinarska stavka, kljub pa smo vsi z zanimanjem pričakovali izide volitev. Kot smo izvedeli v večernih urah, je bila po začasnih neuradnih podatkih volilna udeležba približno 60 odstotna. Zmagovalka volitev je Slovenska demokratska stranka pod vodstvom Janeza Janše, ki je prejela dobrih 29 odstotkov glasov. Liberalna demokracija Slovenije, ki jo vodi dosedanji predsednik vlade Anton Rop, je zbrala slabih 23 odstotkov podpore. Na tretje mesto se je uvrstila Združena lista, ki jo vodi sedanji evropski poslanec Borut Pahor, zbrala je 10 odstotkov glasov. Nova Slovenija Andreja Bajuka, ki je bila zmagovalka na volitvah za evropski parlament, je prejela 9 odstotkov glasov. Slovenska ljudska stranka Janeza Podobnika je zbrala slabih 7 odstotkov glasov. V parlament sta se uvrstili še Slovenska nacionalna stranka, ki je dobila dobrih 6 odstotkov in Demokratična stranka upokojencev, ki je za las prestopila štiriodstotni prag za vstop v državni zbor. Državna volilna komisija je omenjenim glasovom teden dni zatem dodala še glasove, ki so jih državljanji oddali na diplomatsko konzularnih predstavnosti in glasove, ki so prispeli po pošti. Skupaj je iz tujine prišlo 2597 glasovnic. Med temi volivci jih je kar 40 odstotkov podprlo Novo Slovenijo, približno 20 odstotkov pa Slovensko demokratsko stranko. Na osnovi omenjenih podatkov je znana tudi sestava novega parlamenta. Tako imenovane pomladne stranke Slovenska demokratska stranka, Nova Slovenija in Slovenska ljudska stranka so dobine 45 sedežev. Sedanja vladna koalicija, v kateri so Liberalna demokracija Slovenije, Združena lista in Desus, pa je dobila le 37 sedežev. Tako bo imela pri oblikovanju nove vlade nekaj besede tudi Slovenska nacionalna stranka, ki je prejela 6

poslanskih mest, pri glasovanju za mandatarja, ki bo sestavil novo vlado pa lahko odločilno vlogo odigrata že predstavnika italijanske in madžarske manjšine v parlamentu Robert Batteli in Marija Pozsonc, ki sta bila znova izvoljena. Ker je zmagovalka parlamentarnih volitev Slovenska demokratska stranka, bo predsednik države Janez Drnovšek sestavo nove vlade verjetno zaupal Janezu Janši. Slednji je dan po volitvah dejal: "Po številu glasov je Koalicija Slovenija, ki jo sestavlja Slovenska demokratska stranka in Nova Slovenija, dobila bistveno več glasov kot sedanja vladajoča koalicija." Če Koaliciji Slovenija prištejemo še glasove Slovenske ljudske stranke, je zmaga več kot očitna. Vse tri stranke so izšle iz tako imenovane slovenske pomladni, obenem pa so na ravni Evropske zveze članice Evropske ljudske stranke.

190 LET MARIJE POMAGAJ.

Božjepotna cerkev Marije Pomagaj na Brezjah, ki je danes osrednje narodno svetišče, je bila posvečena 7. oktobra 1900, zato vsako leto na prvo nedeljo v oktobru obhajajo obletnico posvetitve, tako imenovano žegnanjsko nedeljo. Letošnje praznovanje je zaznamovalo še en jubilej, saj praznujemo 190-letnico nastanka Marijine podobe - leta 1814 jo je naslikal Leopold Layer. Na predvečer praznika je slovesno bogoslužje vodil frančiškanski provincial p. Viktor Papež, nedeljsko slovesnost pa je imel apostolski nuncij v Sloveniji, nadškof Santos Abril y Castello. Maševal je v slovenščini. V svojem nagovoru se je frančiškanom posebej zahvalil za trud in ljubezen, s katero sprejemajo romarje, spovedujejo, in poskrbijo za vsakogar, ki na tem kraju išče pomoč. Ob koncu pa je dejal: "Dragi Slovenci, naj Marija Pomagaj ostane naša mati. Človeku zadostuje samo misel na mater in se zave, čigav je in kaj je dobro zanj. Tako naj tudi kristjanu zadostuje samo misel na Marijo, in ne bo pozabil, kdo je in kaj ga nebeška Mati uči ... Prosimo ob

podobi Marije Pomagaj, naj nam Gospod na njeno priprošnjo pomnoži vero. Danes se Slovencem vere ni treba sramovati. Nasprotno, ponosni smo lahko na naše prednike. Ta cerkev in Marjina podoba izražata njihovo vero, ki so nam jo posredovali. Trudimo se, da bi jo tudi mi ohranili za prihodnje robove."

ŽRTVAM VOJNE IN REVOLUCIJE.

Na nekdanjem taborišču Bukovžlak na Teharjah je bila v nedeljo, 10. oktobra, slovesnost odprtja in blagoslova Spominskega parka Teharje s spomenikom zamolčanim žrtvam vojne in revolucije. Park je po naročilu države v celoti zasnovan arhitekt Marko Mušič. Stoji na mestu, kjer je bilo teharsko taborišče, nato pa odlagališče odpadkov, s katerim je povojsna oblast že lela zabrisati sledi tragične resnice. Na severni strani spominski park odpira vhodni portal s kapelico Kristusovega bičanja. Osrednje spominsko obeležje pa je postavljeno na vzpenjajoči se južni strani taborišča. Posamezne dele parka, od vhodnega portala do osrednjega spominskega obeležja, povezuje pot spomina. Slovesnost se je začela s polaganjem venca v spomin pobitim domobrancem in drugim civilnim žrtvam vojne in revolucije. Sodelovala je tudi častna straža Slovenske vojske, igral pa je Orkester slovenske policije. Ob odkritju spomenika so spregovorili celjski župan Bojan Šrot, predsednik državne komisije za reševanje vprašanj prikritih grobišč Peter Kovačič Peršin in predsednik državnega zbora Feri Horvat. Slednji je med drugim poudaril, da spomenik pomeni tudi nov začetek medsebojnega življenja in konec ločitev duha, je simbol za nazaj in opomnik za naprej, za spravo med ljudmi. Spomenik in kapelico je nato blagoslovil mariborski škof Franc Kramberger. Sledila je sveta maša, pri kateri se je škof pridružilo osem duhovnikov. V pridigi je škof Franc Kramberger dejal, "da stojimo na mestu, na katerem dolgo časa nismo smeli stati, in da prav na Teharjah slovenska zemlja joka. Tukaj je prišlo do apokaliptičnega prelivanja krvi. Teharske žrtve se niso mogle braniti, upale so, da gredo domov, a šle so v smrt. Prav je, da te žrtve stopijo iz anonimnosti, in da do njih ohranimo spoštovanje." V nadaljevanju je škof poudaril tri stvari. Dejal je, naj skozi molitev presežemo sovraščvo. Zatem je opozoril na nujnost odpuščanja, ki pa ne zanika pozabljanja. Nazadnje je pozval še k spravi, ki pa ne sme zakriti resnice. Ob koncu pa je škof Kramberger dejal: "Narodna sprava ni

filozofija, ne beseda in tudi ne samo slovesnost. Sprava je dogajanje, je ves čas navzoča pripravljenost podati vsakemu človeku desnico miru, je in bo zgodovinski napor vsakega naroda in vseh generacij, mora biti del vzgoje in kulture našega duha in srca. Samo tako bo slovenski narod postal narod s prihodnostjo in narod brez strahu."

KEKEC V FILMIH JOŽE GALE.

Ko govorimo o slovenskem mladinskem filmu, ne moremo mimo Kekca. V Ljubljani je 24. septembra letos umrl njegov avtor, gledališki in filmski režiser, Jože Gale. Njegova življenjska pot se je začela leta 13. maja 1913 v Grosupljem. Leta 1938 je diplomiral v Pragi. Pred vojno je bil igralec, potem pa se je preusmeril v režijo. Delal je v ljubljanski Drami in Mestnem gledališču ljubljanskem. Bil je tudi profesor za filmsko režijo in igro. Jože Gale je leta 1951 posnel celovečerni film Kekec. Film ni bil le prva domača uspešnica, marveč tudi prvi mednarodni uspeh slovenskega filma, saj je na festivalu v Benetkah leta 1952 prejel prvo nagrado za mladinski film. Kekcu je leta 1963 sledil nov film Srečno, Kekec, ki je bil obenem prvi slovenski barvni film. Gale je trilogijo o Vandotovem junaku sklenil leta 1969 s filmom Kekčeve ukane.

SEMINAR ZA UČITELJE SLOVENŠČINE.

V Portorožu in v Ljubljani je zadnje dni avgusta in v začetku septembra potekal seminar za učiteljice in učitelje slovenskega jezika in kulture iz Avstralije, ZDA, Kanade, Argentine, Urugvaja, Srbije in Črne gore. Pripravila sta ga Urad za Slovence po svetu in Zavod za šolstvo. Na seminarju so se udeleženci, med katerimi so bile tudi Aleksandra Ceferin, Lucija Srnec in Danica Šajn iz Avstralije, seznanili z metodami poučevanja slovenščine kot drugega jezika. Srečali so se tudi z drugimi vsebinami, ki jih potrebujejo, da bi mladim posredovali prvine njihove izvirne kulture in jezika. K temu sodi tudi spoznavanje naravne in kulturne dediščine, s katero so se seznanili na krajsih ekskurzijah po slovenskem Primorju. Obiskali so tudi slovenske skupnosti v Pulju, Lovranu in na Reki.

STIČNA 2004.

V cistercijanski opatiji v Stični je 18. septembra poteklo 23. srečanje mladih pod gesлом Hočemo videti Jezusa. Na njem se je zbral več kot devet tisoč mladih. Srečanje se je začelo z uvodnim koncertom in meditacijo. Sledilo je evharistično bogoslužje, ki ga je vodil upravitelj ljubljanske nadškofije, škof Andrej Glavan. Z njim so

somaševali še škofje Metod Pirih, Jurij Bizjak, Jožef Smej in Anton Stres ter stički opat Anton Nadrah. Njim se je pridružilo še 184 duhovnikov. Koprski škof Pirih je v nagovoru po evangeliju mlade povabil, naj iščejo Kristusa v božji besedi, v osebni in skupni molitvi, v župnijskih skupnostih in v vseh izvivih vsakdanjega življenja. V popoldanskem delu so se mladi lahko udeležili različnih delavnic od glasbe in športa do pogоворov in delavnico radia Ognjišče.

PIRANSKI ZALIV.

V času pred volitvami so se v Piranskem zalivu vrstili zapleti, ki krhajo odnose med Slovenijo in Hrvaško. Če so v njem na območju slovenskega nadzora lovili naši ribiči, so jih hrvaški policisti opozarjali na nedovoljen položaj. Obenem so v slovensko morje večkrat prišli hrvaški ribiči, vsakič ob spremstvu

hrvaške policije. Do najhujšega zapleta pa je prišlo, 22. septembra, na kopnem pri mejnem prehodu Sečovlje, kjer meja še ni določena. Hrvaška policija je prijela poslanca Slovenske ljudske stranke Janeza Podobnika in Ivana Božiča ter še deseterico, ki so se pred tem posadili lipo na domaćiji Joška Jorasa. Na slovenskem ozemlju, med našim mejnim prehodom in hrvaško nadzorno točko so hrvaški policisti najprej zahtevali dokumente. Ker jih skupina s Podobnikom ni hotela pokazati, so jih vklenili in jih odpeljali na policijsko postajo v Buje, kjer so preziveli več ur, preden so bili izpuščeni. Aretacija je izzvala val ogorčenja v Sloveniji pa tudi drugod po svetu. Ko so se oglasili tudi v Bruslju, so aretirane izpustili na prostost. Ob tem dogodku so se odnosi med državama znova močno zaostrili.

VAŠI DAROVI do 16.10.2004

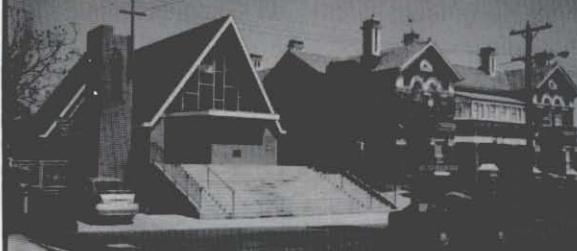
ZA BERNARDOV SKLAD: \$10.000: dar pokojne Štefke Kotnik. \$120: Marijana Frank. \$50: Miha Ropret. \$40: Anton Ivančič, Danilo Sušelj, Angela Schatter, Jože Novak. \$20: Karlo Štrancar, Ljanko Urbančič, Jan in Marica Pal, Maria Brgoč, Ivan Stanič, Maria in Janez Ritoc, Mihaela in Viktor Semelbauer, Krista Mautner, Hubert Sterle, Franc Hartman, Mirka in Bruno Zavnik, Peter Mandelj. \$10: Franc Krenos, Alojz Gomboc, Jože Vičič, Bernarda Zadel, Francis Truden, Justina Miklavec, O.E. Mazlo, Štefan Plej, Dragica Šiftar, Ivan Gojak, Marija in Mirko

Godec, L. Jug. \$5: Alojzija Gosak, Sergij Benčič, Franc Verko, Marija Grum. **ZA PRIZADETE PO POTRESU V POSOČJU:** \$500: Marija Martin. **ZA LAČNE:** \$100: T.A. Konda. \$50: N.N. iz Geelonga. \$35: Alojzija Gosak (za božične praznike). \$20: Mirka in Bruno Zavnik. \$10: M.T. Laznik, Dragica Šiftar. \$5: družina Jaklič. **ZA p. MIHA:** \$50: Marija Leich. \$20: Cecilia Pernat. **ZA p. STANKA ROZMANA:** \$50: Alojz Gašparič, N.N. **ZA g. DANILA LISJAKA:** \$50: Petrina Pavlič. **ZA p. PEPIJA:** \$20: Ivanka Kleva. **ZA MISIJONE:** \$100: M.Š. \$80: Tone in Pepi Mikuš. **HVALA ZA VAŠE DAROVE!**

ZLATO POROKO sta obhajala v vsej slovesnosti s svojimi najdražjimi otroci in njihovimi družinami ter prijatelji **LIDIJA in HUBERT STERLE iz Geelonga**. Oba prihajata iz Primorske. V Avstralijo sta prišla iz vasi Koritnice pri Knežaku. Od doma sta odšla 7. julija 1954 in prišla v Trst v begunsko taborišče San Saba 8.8.1954. Poročila sta se 19.8.1954 v Servoli. 8.3.1957. Življenje sta posredovala sinu in trem hčerkam. Vsi otroci imajo družine. starejša hčerka Dragica ima dva sina, oba sta že poročena, tako ima že tri vnuke. Druga hčerka Mary ima dve hčerki, obe poročeni in enega vnuka. Sin Frank živi v Clevelandu v ZDA in ima hčerko in sina. Najmlajša hčerka Lučiana ima dva sina in hčerko. Najstarejši sin je umrl, ko je imel tri tedne. Lidijino in Hubertovo praznovanje so okrasili vsi štirje otroci, devet vnukov in štirje pravnuki. »To je naš ponos in bogastvo. Hčerke in vnuki živijo v naši bližini in naju obiščejo skoraj vsak dan, sin pa nas redno obiše vsake tri, štiri leta. Tudi midva sva ga večkrat obiskala, ko sva bila mlajša«, pravita Lidija roj. Zorza in Hubert Sterle, zlatoporočenca.

Iskrene čestitke za njun zlati jubilej tudi iz uredništva Misli.

SV. CIRIL IN METOD MELBOURNE

HVALA BOGU, vse mnoge stvari in dogodke, ki smo jih napovedali v septembrskih Mislih, smo uresničili. **Za očetovski dan** smo imeli lep program, le obisk je bil bolj slab, kajti na to nedeljo povabijo otroci svojega očeta in mamo na kosilo, kar je seveda lepo in pohvalno. Toda to pomeni, da velika večina sicer rednih obiskovalcev nedeljske maše prav na tak dan ne pride v Kew. Na seji pastoralnega sveta 13. septembra smo med drugim sklenili, da bomo odslej naprej skupno obhajali **praznik očetov eno nedeljo prej, torej na zadnjo nedeljo v avgustu.** Tako bomo lahko kot skupnost v polnosti proslavili praznik očetov, na samo nedeljo pa se družine povežejo v praznovanju očetov in starih očetov. Najmlajši oče na praznovanju je bil Andrej Fistrič, najstarejši oče je bil Tone Brne, stara očeta z največ vnuki sta Štefan Srnec (10 vnukov in 3 vnučkinje) ter Lojze Jerič (5 vnukov in 7 vnučkinje). Mnogi mladi, ki so mesec dni kasneje sodelovali na 30. slovenskem koncertu v Adelaidi, so nas razveselili ta dan. Posebej navdušeni smo bili nad folklorno skupino Iskra, ki se nam je predstavila v belokranjskih in gorenjskih narodnih nošah in plesih. Duša organizacije programa je bila Lidija Bratina z družino in sodelavci, Draga Gelt, Metka McKean, ženski del pevskega zbora s harmonikarjem Lentijem Lenkom in pesmimi Vrtec ogradila bodem, Roža na vrtu zelenem cvete in Moj fantič je Tirolsko vandral; Natalie Bratina s pesmijo Mi se imamo radi, Matthew pa Moj očka; Leah Fistrič s pesmijo Push; Melissa, Michelle, Leah in Simon Fistrič s pesmijo Ljubezen do domovine; Andrej Fistrič s skečem in Anita s pomočjo na odru; Zalika in Vinko Rizmal s pesmijo Zvonovi zvonijo; Urška, Irena in Manca iz Slovenije so pele in deklamirale, Martin Tegelj je zaigral na klavir, društvo sv. Eme je pripravilo pogostitev.

p. CIRIL A. ĐOŽIĆ, OFM
Marija Anžič, laična misjonarka
Ss.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787, (03) 9853 8118
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

MAŠA NARODOV je bila v katedrali sv. Patrika v Melbournu v nedeljo, 10. oktobra, ob 3. uri popoldne. Pol ure prej – ob 2.30 popoldne – je bila na trgu pred stolnico v čudovitem sončnem popoldnevnu procesija s kipom fatimske Matere Božje z molitvijo rožnega venca. Tam so bile tudi vse tri naše bandere s podobami Marije Pomagaj, Svetogorske Matere Božje ter Karmelske Matere Božje iz Podgraj. Slovenska beseda se je slišala v morju govoric pri rožnem vencu (Anica Smrdel), pri petju luirške pesmi (Tilka Lenko in Andrew Bratina) ter pri prošnjah za vse potrebe med nadškofovovo sveto mašo (Andrew Bratina). Otroci so v narodnih nošah sodelovali pri molitvi očenaša in pri pozdravu miru.

MOLITVE IN MAŠE ZA POKOJNE: Na zadnji dan oktobra, dan pred praznikom vseh svetih, v nedeljo, 31. oktobra, bodo molitve za pokojne na pokopališču Keilor ob 12. uri, ob 5. uri popoldne pa molitve za pokojne člane in prijatelje Slovenskega društva Melbourne na Elthamu. Na praznik vseh svetnikov, 1. novembra, bosta v Kew paznični sveti maši ob 10. uri dopoldne ter ob 7.30 zvečer, ob 11.30 dopoldne pa molitve na pokopališču v Kew. V soboto, 6. novembra, bo ob 11. uri dopoldne sveta maša na pokopališču Keilor v različnih jezikih narodov, ki imajo tam svoje pokojne. Sveti mašo organizira uprava pokopališča skupaj s pogrebnim zavodom Tobin Brothers.

V GEELONGU bo 14. novembra ob 11.30 redna nedeljska mesečna maša, po maši pa molitve za pokojne člane in prijatelje slovenske skupnosti na slovenskem društvu Ivan Cankar.

ALBURY-WODONGA: Na zadnjo nedeljo v novembru, na 1. adventno nedeljo, 28. novembra, bodo ob 6. uri zvečer molitve za pokojne in blagoslov grobov na pokopališču v Wodongi ter nato ob 7. uri zvečer sv. maša v cerkvi Srca Jezusovega v

Wodongi. Rojaki mest dvojčkov lepo povabljeni!

OBNOVA CERKVE: Že dalj časa smo v pastoralnem in gospodarskem svetu iskali rešitev glede cerkvenega stopnišča. Sedaj smo se odločili za nekaj let učinkovito in najcenejšo varianto. V prvem tednu v oktobru smo pričeli z obnovo zunanjščine naše cerkve. **Štefan Cek in Franjo Kravos** sta že zadnji teden v septembru prepleskala dvorano, potem pa oprala vse cementne površine cerkve in stopnišča, zbrusila in očistila razpoke ter jih zacementirala s posebnim cementom. Z nebesno modro barvo sta prebarvala vse kovinske ograje in vrhnje robeve žlebov in nosilcev strehe, z belo druge površine, ki so bile že tudi sedaj bele, z rjavou pa nadstreške. Posebna barva v rjavem - glinenem odtenku na stopnicah in ob cerkvi je poživila izgled in predvsem preprečila vodi, da bi prodirala v cementno ploščo – to, kar je bil že dolgoletni problem. Lansko leto smo za 35. obletnico blagoslovitve cerkev popolnoma prenovili znotraj, za 36. obletnico (20. oktobra 2004) pa je prenovljena njena zunanja podoba. Iskrena hvala najprej Štefanu in Franju, gospodarskemu in pastoralnemu svetu ter vsem dobrotnikom, ki s svojimi darovi poskrbite, da ne le vzdržujemo naše versko in kulturno središče, ampak ga lahko še vedno izboljšujemo in lepšamo. Bog povrni! Prva nedelja v novembru je zahvalna nedelja, pa naj bo že sedaj v Božje roke položena zahvala za vse vas, dobre ljudi. Ko obnavljamo od zunaj pa ne pozabljamo tudi na vsakodnevno notranjo obnovo žive Cerkve.

NOVE KNJIGE – darilo Dnevnika Baragovi knjižnici: Na očetovski dan je dijakinja Urška Mali iz Škofijske klasične gimnazije v Šentvidu v Ljubljani podarila Baragovi knjižnici deset novih knjig nove zbirke, ki jo je v 20 knjigah izdal časopis Dnevnik v Ljubljani – Slovenska zgodba, DZS: Ivan Cankar, Hiša Marije Pomočnice; Ivan Tavčar, Visoška kronika; Ivan Pregelj, Plebanus Joannes; Fran S. Finžgar, Pod svobodnim soncem; Ciril Kosmač, Pomladni dan; Drago Jančar, Severni sij; Vlado Žabot, Volčje moči; Boris Pahor, Mesto

Štefan Cek in Franjo Kravos na strehi cerkve sv. bratov Cirila in Metoda, ko lepšata njeno podobo.

v zalivu; Vitomil Zupan, Menuet za kitaro; Maja Novak, Karfanaum ali as killed. Časopis Dnevnik je v znanimenju sponzorstva Urški podaril te knjige Slovencem v Avstraliji. Iskrena zahvala Dnevniku, Urški in še Manci in Ireni – trem dijakinjam, ki so bile dobra dva meseca na študiju v avstralski srednji šoli.

ANSAMBEL SVETLIN - eden izmed vrhunskih ansamblov iz Slovenije, prihaja na turnejo po Avstraliji. Nastopili bodo na slovenskem društvu Planica v Springvale in sicer v soboto, 6. novembra, ob 7. uri zvečer. Najprej bo polurni koncert, nato zabava s plesom. V nedeljo, 7. novembra, bo praznovanje ob najstarejši trti pri McWilliams Lillydale Vineyards v Seville, poleg zabave bo tudi promocija slovenskega gospodarstva – organizira Vinko Rizmal. Potnike za avtobus, ki bo odpeljal iz Kew ob 11. uri, zbira Gusti Vinko, telefon 9366 8575. Cena prevoza je 15 dolarjev. V sredo, 10. novembra, bodo nastopili v slovenskem društvu v Canberri, v četrtek bodo imeli predstavitev Slovenije in njenega gospodarstva na Australian Chamber of Commerce and Industry, v petek, 12. novembra, bodo igrali na slovenskem klubu Planica v Wollongongu, v soboto, 13. 11. v nemškem klubu v Newcastlu, v sredo, 17. 11. v klubu Lipa na Gold Coast ter v četrtek, 18. novembra, v nemškem klubu v Brisbanu.

KONZULARNE URE bodo v Kew v ponedeljek, 15. novembra in nato 20. decembra, od 9.30 do 12.30.

SLOVENSKO DRUŠTVO

MELBOURNE – 50 LET: V zlatem sijaju blešči SDM. Vse leto potekajo različne slovesnosti in praznični dogodki. O srečanju mladih 21. avgusta letos piše na drugem mestu Lenti Lenko. Glavno praznovanje zlatega jubileja bo v soboto in nedeljo, 20. in 21. novembra. V soboto se bo pričelo osrednje slavlje ob 5. uri popoldne. Sveta maša za žive in pokojne člane in prijatelje društva bo prvo nedeljo v decembru, na Miklavževu nedeljo, 5. decembra, ob 3. uri popoldne.

SLOVESNO SOMAŠEVANJE

melbournskega nadškofa dr. Denisa Harta, nadškofovega vikarja za pastoralo izseljencev in

beguncev škofa dr. Hiltona Deakina ter izseljenskih duhovnikov, ki delujemo v nadškofiji Melbourne, bo v naši cerkvi v Kew v **torek, 7. decembra, ob 10.**

uri dopoldne. Lepo vabljeni dan pred praznikom Brezmadežne k tej sveti daritvi. Po maši bomo imeli duhovniki sestanek z nadškofom in škofom ter nato kosilo v jedilnici Baragovega doma.

KRSTI: Tanya Maree ŠTIBILJ, rojena 26.04.2004 v Claytonu VIC. Mati Susan Maree Mullins, oče Daniel Mark Štibilj. Botra sta Michelle Štibilj in Darren Mullins. Sv. Ciril in Metod, Kew, 28.08.2004. Blake Anton DEBELAK, rojen 07.05.2004 v East Melbourne VIC. Mati Sharyn Ann Debelak. Botra sta Greta in Frank Prosenik. Sv. Ciril in Metod, Kew, 29.08.2004.

Nicholas BRGOČ, rojen 23.04.2004 v Carltonu VIC. Mati Patricia Surina, oče Aleš Brgoč. Botra sta Julie in David Krnel. Sv. Ciril in Metod, Kew, 19.09.2004. Marcus James KATSOULOTOS, rojen 26.04.2004 v Mitchamu VIC. Mati Vivienne Carol Gomizel, oče Peter Katsoulotos. Botra sta Susana Jelovčan in John Germov. Sv. Ciril in Metod, Kew, 26.09.2004. Čestitke vsem novokrščencem, njihovim družinam, botrom in ponosnim starim staršem!

POROKA: Justin Stuart FISHER in Sonja ANZELC, hčerka Franca Anzelca in Zofije Kandare, sta sklenila sv. zakon v naši cerkvi v Kew 04.09.2004. Priči sta bila Travis McNiven in Magda Anzelc. Čestitamo!

ODŠLI SO:

DANIJEL (DANILO) LAH je umrl v Austin bolnišnici v Heidelbergu VIC 19. 08. 2004. Rojen je bil 20.01.1942 pri Sv. Križu pri Ajdovščini (Vipavski Križ) v družini šestih otrok, rojenih očetu Francu in materi Hedviki roj. Ušaj. V Avstralijo je prišel leta 1960 v Sydney, dve leti pozneje pa v Melbourne, kjer je delal kot pleskar, 25 let za občino Manningham. Rad je imel svoje delo in je bil ponosen nanj. Leta 1968 se je poročil z Danico Pavletič. Imata hčerko Lydio in sina Damijana in tri vnuke, ki jih je imel izredno rad. Svoje veliko veselje je našel v vrtu in obnovi starega pohištva pa tudi ribarjenje ga je vleklo na morje. Bolezen, ki je nastopila pred dvema letoma in pol, ga je ustavila. Na predvečer smrti je v bolnišnici pri polni zavesti prejel zakramente in papežev blagoslov. Večer pred pogrebom so bile v naši cerkvi v Kew molitve zanj, pogrebna maša pa 24.8.2004 ter nato slovo v krematoriju v Springvalu.

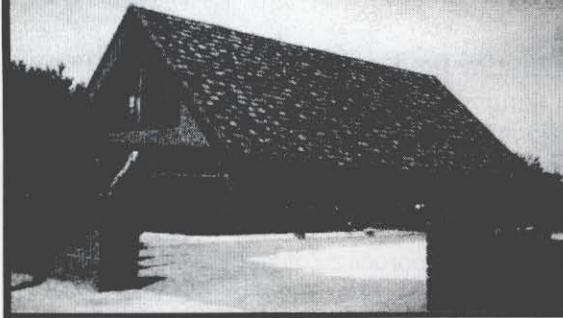
STANISLAV PAVLETIČ, oče Danilove žene Danice Lah, je umrl v visoki starosti 89 let, osem dni za Danilom, 27.08.2004 v Rosanna View Nursing Home v Rosani VIC, kjer je preživel svoja zadnja štiri leta. Rojen je bil 27.02.1915 v Biljah pri Gorici. Kmalu je odšel kot mlad fant za kruhom in sicer v Egipt. Tam se je leta 1939 poročil z Zofijo roj. Jarc iz Dombrave in obe hčerki Marija por. Bleeker in Danica por. Lah sta bili rojeni v Aleksandriji. V Avstraliji je delal mnogo let kot izvrsten mehanik pri Fordu v Moorabinu. Žena mu je umrla pred štirimi leti. Molitve zanj so bile v naši cerkvi večer pred pogrebom, pogrebna maša je bila 1.9.2004 in nato pogreb na pokopališču Springvale. Zapusča hčerki Danico in Marijo z družinama.

FRANČIŠKA KENDA roj. Klavora, je sklenila pot življenja v domu Grace McKellar v Geelongu 6.10.2004. Rojena je bila 29.10.1923 v Bovcu. Imela je še eno šest let mlajšo sestro Klaro, ki pa je že pokojna. Poročila se je 23.10.1948 v Sesljanu pri Nabrežini v bližini Trsta z Maksom Kenda, ki je doma tudi iz Bovca. V Avstralijo sta prišla 30.09.1950 z ladjo Castelbianco v Melbourne. Dve leti sta delala, kot je zahteval kontrakt. Maks je bil kuhar, Frančiška pa je delala v obednici in nato v kuhinji. V Nelsonsbay pri Newcastlu sta bila 4 mesece in nato 18 mesecev v Goulburnu. V Geelong sta prišla aprila 1952. Kupila sta hišo v Belmontu. Potem se je rodila hčerka Jana (Janet), leto za njo sin Oskar. Ko sta otroka nekoliko odrasla, se je spet zaposlila in delala različna dela. Šest let je bila zaposlena tudi v Grace McKellar, kjer je preživelova svoja zadnja štiri leta kot bolnica. V nedeljo zvečer so molili zanj v kapeli pogrebnega zavoda King's na Mayer Street v Geelongu, v ponedeljek, 11. oktobra pa je bila v cerkvi Holy Family v Bell Parku pogrebna sveta maša ter nato pogreb na East Cemetery v Geelongu. Ob koncu maše je sin Oskar pripravil lepo slovo mami v čast v besedah, ki jih je povedala vnučinja Ana Maria ter ob glasbi in multivizijski projekciji.

IVAN ŠANC je umrl v Melbournu 06.10.2004. Rojen je bil 29.11.1937 v Trbovljah. V Avstralijo je prišel okoli leta 1967. Poročil se je s Slavico, tudi iz Trbovelj. Pogrebni obred je bil v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v Frankstonu 11.10.2004. Sledila je privatna kremacija.

Vsem žalujočim iskreno sožalje v luči vere v Vstalega in večno živega!

p. Ciril

p. Janez Tretjak, OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 2903
E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

SV. DRUŽINA ADELAIDE

Sintič je pripravila in prebrala nekaj misli očetom, gospa Ana Likar pa s svojim lepim glasom občuteno zapela pesem, ki je ganila naša srca. Po končanem evharističnem slavju smo bili možje povabljeni v dvoranico in so nas žene pogostile! V imenu mož in očetov - žene - prisrčna hvala!

Drugega oktobra pa smo bili organizatorji 30. slovenskega koncerta pod streho in gostoljubjem slovenskega kluba **Adelaide**. O uspehu in samem koncertu je v tej številki Misli več napisanega. Za lep uspeh in sodelovanje se bi na tem mestu posebej rad zahvalil vodju odra gospodu Pavlu Čeligoju. Vsak prizna, da je bil na odru poklicni tehnik, ki je poskrbel, da je vse potekalo brez zastojev, ni le poskrbel za tehnično izvedbo, rekli so, da bil je psiholog z avtoritetom. Pomagala mu je gospa Anita Fistrič, gospa Draga Gelt pa je pripravila vezni tekst in program koncerta, na odru sta pomagal Slavko Sintič in Vinko Lipovac, na vhodu so pomagali pri vstopnicah in pripravi odra Christina in Ignac Šimenko ter Marija in Jože Vuzem. Koncert sta povezovali Rosemary Poklar in Laura Premrl. Iskrena zahvala slovenskemu klubu, ki je s tako gostoljubnostjo in sodelovanjem bil soudeležen pri 30. slovenskem koncertu.

Katehistinja Ančka Ahlin z
adelaideškim nadškofovom
dr. Philipom Wilsonom.

IZREDNO RAZGIBANO je bilo v zadnjih dveh mesecih v našem verskem in kulturnem središču. V pripravi na koncert in sveto birmo smo našo cerkev olepšali z novo preprogo. Stara je dotrajala in jo je bilo potrebno zamenjati. Naši rojaki so vedno radi pomagali, tako tudi sedaj. Seveda so nekateri menili, da se ne splača, da nas je premalo in je vprašanje, kako dolgo bo še skupnost... Drugi so bili mišljena, da zamenjavo preproge sedaj že zmoremo, kako bo pa pozneje...? Gospa Marija pravi, da tudi če ne bomo več dolgo, hočem, da me odnesajo iz naše cerkve, kjer bo lepa preproga. Ko smo jo naročili, je bil denar že zbran. Ko sem v cerkvi omenil, da bodo zadnji avgustovski dnevi lepi in sončni, so 22. avgusta Tone Jesenko, Lojze Poklar, Milan Čeligoj in Štelio Likar odstranili že tričetrt stare preproge v času, ko sem maševal pri sestrah in se vrnil domov. Naslednji dan so Nick Bric, Milan Čeligoj, Tone Jesenko in Ivan Legiša odstranili klopi iz cerkve, zbrusili tla - čistile pa so Dana Bric, Albina Kalc, Angela Dodič in Francka Wetzel. Tako so bila tla pripravljena in v petek, 27. avgusta, so položili novo preprogo, namestili klopi in oltar. Vsem, ki ste velikodušno darovali za novo preprogo in pomagali pri pripravi tal, posebno še Miljanu in Pavlu Čeligoju, ki sta, kadarkoli je bilo potrebno, pripeljala najete stroje. Pred birmo smo dali tapecirati stole ob oltarju. Dva klasična stola smo imeli že od p. Filipa, tretjega – večjega, je v istem stilu naredil Alex Zabolocki (po vseh trgovinah s klasičnim pohištvom smo ga iskali, pa ga nismo mogli kupiti, ker takih stolov ni več), gospod Vinko Lipovac je stole tapeciral - vse za gratis - iskren Bog povrnil!

Na prvo nedeljo v septembru, ki je posvečena očetom, smo se prisveti maši spomnili vseh naših živih in pokojnih očetov. Gospa Stanka

pri 30. slovenskem koncertu. Seveda brez nastopajočih ne bi bilo koncerta. Zahvala rojakom iz Melbourna, posebej gospe Lidiji Bratina, za veliko delo in tako uspešno organizacijo nastopajočih in tudi tistih, ki so opogumljali nastopajoče. Zahvala tudi vam staršem, ki ste prevzeli veliko skrb za svoje otroke in jih vsestransko podprli pri pripravi za koncert. Tudi našim adelaide skupinam, vsem nastopajočim in vsem, ki ste prišli na koncert, iskrena hvala. Pregovor pravi: V slogi je moč. Ta pregovor se je uresničil pri pripravi in samem

koncertu. Naj nas naše skupno geslo letošnjega koncerta "SKUPNO NA POTI" spremja pri naših skupnih prizadevanjih za našo slovensko srenjo v Avstraliji!

V nedeljo, 3. oktobra, je bila dopoldne ob 10. uri sveta maša za melbournške rojake, ki so se vračali iz koncerta domov v Viktorijo. Po sveti maši je bilo kosilo v slovenskem klubu, ob prijazni postrežbi in prijateljskem pogovoru, a je že bilo potrebno na iti na pot. Vsi nasmejani in zadovoljni smo si rekli nasvidenje drugo leto v Melbournu na 31. koncertu. Za slovo smo naredili skupni posnetek in Lenti Lenko je na svojo 'frajtonarico' izvabljal lepe melodije - avtobusa z melbournškimi rojaki sta krenila na dolgo pot proti Melbournu. Zaželeti smo jim srečno in varno potovanje.

V nedeljo zvečer, 3. oktobra, je bila druga velika slovesnost za našo skupnost. **Na pastoralni obisk je prišel adelaidski nadškof dr. Philip Wilson.** Že ko se je rojevala ideja, da naj bo letošnji 30. koncert v Adelaidi, me je p. Ciril, ko je bil za božič na obisku pri Jeričevih od njih poklical in mi povedal, da z Lojetom Jeričem načrtujeta, kako bi me presenetili ob koncertu. Dejal sem: »Kaj pa, če presenečenja ne bom vesel?« Pater Ciril pravi: »Gospod Lojze Jerič bo napravil mozaik za vašo cerkev - sveto Družino.« Dejal sem, da to umetniško sliko že imamo. Naslikal jo je sedaj že pokojni Stanislav Ropotec. Rajši bi imel sliko Slomškove nedeljske

šole z Nežico in Blažetom. Ideja je bila toplo sprejeta od Lojzeta Jeriča. Sliko, ki jo je poslal verskim središčem iz župnije Ljubljana-Vič pater Tomaž, je gospod Ernest Orel v svoji tiskarni Finsbury Printing povečal in po pošti je romala v Melbourne.

Pod umetniški prsti g. Lojzeta Jeriča je iz čudovitih barvnih kamenčkov nastajala umetnina podobe blaženega Antona Martina Slomška, Blažeta

in Nežice v nedeljski šoli. Ko je bil mozaik izdelan, me je poklical Lojze in rekel: »Podoba je tako lepa, da bi jo zadržali kar v Melbournu.« Preizkušal je mojo pripravljenost - tudi v Adelaidi imamo radi kaj lepega. Na poti na koncert so pripeljali mozaik v Glenelg, kamor sta ga šla iskat Ignac Šimenko in Jože Vužem. Mozaik je spremljal umetnik Lojze, Štefan Cek, ki je tudi napravil lep umetniški leseni okvir in Aleks Bratina. V petek, 1. oktobra, so slovesno namestili na glavno steno ob križanem in svetem Frančišku umetnino Lojze, Štefan in Aleks s pomočjo Ignaca in Jožeta in strokovno komisijo p. Cirila, Marije Anžič in seveda rektorja svetšča p. Janeza (**fotografija zgoraj**).

V nedeljo, 3. oktobra zvečer, se je naša cerkev napolnila. V procesiji z nadškofom, duhovniki-somaševalci in birmanci smo slovesno stopili v cerkev, ki je bila za to priložnost posebej umetniško okrašena - zamisel Sonje Zabolocki roj. Dodič ob pomoči Stanke Sintič in s pesmijo v čast Svetemu

Duhu. Na začetku maše je Laura Premrl pozdravila

gospoda nadškofo duhovnike goste – umetnik

Pripravili so jo starši naših birmancev. V tako lepo
okrašeni dvorani pa je bila s posebno ljubeznijo

30. AUSTRALIAN - SLOVENIAN CONCERT

Speech by Alfred Brežnik, Consul General

Mr. Minister, Reverend Fathers, Distinguished Guests, Ladies and Gentlemen - spoštovane rojakinje in spoštovani rojaki!

Firstly my wife and I would like to thank you, Father Janez, for inviting us to today's Slovenian – Australian Concert. And it is indeed a great honour to be asked to address this gathering on such an important occasion.

This concert is important for the Slovenian community as a whole, and even more so for those who love and treasure the Slovenian culture and heritage.

Let me congratulate the organizers, particularly father Janez Tretjak of the Holy Family Slovenian Mission here in Adelaide and all the sponsors for staging yet another Concert, the 30th in succession. What a proud moment. What a great milestone in the history of young Slovenian-Australian performers. I emphasize young, because these concerts have until recently been known as the Slovenian Youth Concerts. One just wonders how many young people of Slovenian descent have participated in all of the concerts over the past 30 years, whether staged in Sydney, Melbourne, Adelaide, Canberra or Newcastle? There must have been many hundreds. Many of them are now adults, some of them still performing, as well as their children. And these are the members of our community that we must be most grateful to. They are the backbone of our cultural existence. They deserve our admiration and thanks for all their efforts and persistence - year by year. They are making sure that our cultural heritage will be sustained for generations to come.

And so are our Franciscan fathers - Father Valerijan Jenko, OAM, Father Janez Tretjak, Father Ciril Božič and Father Filip Rupnik, and many others that preceded them. Without the Franciscan fathers there would be no churches, no halls, no cultural centers, no Saturday Schools of Slovene language and no concert today. They deserve our gratitude and thanks more than anybody else. Not only are we thankful to them for their spiritual guidance, but also for their total dedication in serving our community in all fields of endeavor.

However, it is a fact of life that the number of young performers in our community is dwindling, which apparently is the reason for the change in the name of this annual event, thus enabling older performers to

participate. It is indeed regrettable that there are no performers from Sydney here today. This doesn't mean that our youth, in most cases already third generation, has lost interest in matters Slovene. In my opinion, it means that the emphases have changed. Language spoken at home is mostly English. Parents being involved with their local schools are finding less time for community

involvement, and so on. There are also many mixed marriages. And there are no new arrivals as there is no migration from Slovenia.

But all is not lost. The little ones are still attending the Slovenian language school in our religious and cultural

centers - the Slomškove sole. The young adults are more and more in contact through the internet and organisations such as the Slovenian Australian Institute, the Slovenian – Australian Achiever of the Year Awards, as well as their own mostly English publications. In my consular work I find, and I am sure our Embassy does as well, that more and more young Slovenians of the second and third generation are applying for the Slovenian passport. Since Slovenian independence they have found their true identity, of which they are very proud. Language is no longer the most important thing to them. They are proud and excited about their roots and heritage and their country of origin. More and more of them take to learning the Slovenian language by internet, particularly the professionals. It could help them to find a job in Slovenia or even the EU. The world is really becoming a smaller place day by day. Young people like to travel and the Slovenian passport is also an EU passport – how convenient. Many of the second generation Australian – Slovenians are adults, employed and bread winners for their families. They are professionals and achievers in all fields: culture, business, science and technology and education. They have their own agenda and their own way of life, which we of the first generation must understand and support. One thing I am sure of: In their hearts they are and will always remain proud of their Slovenian roots and heritage – which make us proud of them as well! Therefore, really, so much is gained!

Thank you for listening and sharing with me some of my thoughts! Enjoy the rest of the evening!

Na fotografiji: Alfred Brežnik, Marija in Slavko Godec.

p. Valerijan Jenko OFM, OAM
p. Filip Rupnik OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Rd., Merrylands NSW 2160
PO Box 280, MERRYLANDS NSW 2160
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
valerian@pacific.net.au ** filipr@pacific.net.au

SV. RAFAEL SYDNEY

SEPTEMBERSKA DRUŽINSKA MAŠA je bila izjemoma že na tretjo nedeljo. Na začetku maše je Mirijam Stariha opisala tragedijo, ki se je pred nedavnim zgodila v Rusiji, ko je v neki šoli umrlo veliko otrok in odraslih. Deset otrok je prineslo sveče in jih položilo na oltar v spomin tem mladim žrtvam. Okusno okrašeno evangeljsko knjigo so otroci pred evangelijem prinesli k oltarju. Ob koncu maše je Adrijana Zaja zaigrala skladbo v spomin mladim žrtvam. Nato je Andrejka Andrejaš predstavila naši skupnosti gospo Milko Stanič, ki je pred tednom dni pri maši za katehiste v stolnici v Parramatti od škofa prejela priznanje za dvajset let dela kot katehistinja. Istočasno ji je škof izročil tudi papežev blagoslov. Več o tem poroča Martha Magajna na drugem mestu. **Milka Stanič je nato predstavila Lauren Stariha, ki je na začetku tistega tedna prejela zakrament sv. birme v župniji Lalor Park (na fotografiji desno).** Pri maši je kot navadno prepeval mladinski zbor. V oktobru bo družinska maša na četrto nedeljo, 24.10.2004.

ŽEGNANJE – praznik sv. Rafaela, našega zavetnika, in zakonske jubileje smo tudi letos združili v nedeljo, 26. septembra. Sonja je s pomočniki poskrbela za okusno okrasitev oltarja – celo Rafael je imel nagelj za to slovesnost. Pri slovesni maši je prepeval mešani zbor in je izvajal latinsko mašo v čast sv. Cecilije, ki jo je uglasbil Anton Foerster. Zbor je na koncu maše poleg tradicionalne Marija skoz' življenje zapel tudi Slomškovo pesem Glejte, že sonce zahaja – to nedeljo smo obhajali tudi njegov praznik. Med jubilanti so bili: 51let zakona: Ivan in Marija Žic, 45let: Toni in Tončka Stariha, Angelo in Marija Deskovič, Franc in Angela Rožanc; 35 let:

Milka Stanič prejema Papežov blagoslov iz rok škofa Kevinja Manninga.

Edvard in Terezija Kordiš; 30 let: Ivan in Marinka Rudolf; 25let: Jože in Andrejka Andrejaš; 20 let: Mark in Irena Stariha. Tudi oba patra sta bila med jubilanti:

p. Valerijan je praznoval 60 let prvih obljud, p. Filip pa 45 let mašništva. Po maši je bilo BBQ kosilo v dvorani v skrbi druge delovne skupine, ki je delo opravila v zadovoljstvo vseh navzočih.

SLUŽBE BOŽJE:

Newcastle – je spet na vrsti na peto nedeljo v mesecu, 31. oktobra, ob 6.00 zvečer, za slovensko mašo v stolnici Srca Jezusovega v Hamiltonu. Kot navadno bo

tudi tokrat po maši srečanje v dvorani. Ta dan je tudi začetek poletnega časa, ko pomaknemo ure za 60 minut naprej.

Rožni venec ima posebno mesto v mesecu oktobru. Čeprav boste prejeli »Misli«, ko bo mesec že blizu konca, vseeno ne pozabimo poživiti našo gorečnost za to lepo molitev. Saj imamo veliko razlogov za molitev in veliko perečih vprašanj in problemov na svetu – da se znova oprimemo te pobožnosti, če smo jo morda zanemarili.

Miriam Stariha je imela govor v spomin na nedolžne otroke, ubite v terorističnem napadu v Baslanu - v Rusiji. Ob koncu maše je Adrijana Zaja zaigrala skladbo v spomin mladim žrtvam.

Praznik Vseh svetnikov bo letos na ponedeljek, 1. novembra. Sveti maši bosta ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer. Letna spominska maša za pokojne v kapeli Srca Jezusovega v Rookwoodu bo v nedeljo, 7. novembra, ob 9.00 dopoldne, nato pa blagoslov grobov na obeh delih našega pokopališča. **V Merrylandsu** bo vigiljna maša v soboto ob 7.00 zvečer, v nedeljo pa ob 7.00 zjutraj.

Praznovanje Vseh svetnikov v Figtree bo letos v nedeljo, 14. novembra. Pridite, da se kot skupnost priporočimo našim zavetnikom. Naslednja maša bo zopet 28. novembra. Ob tej priliki želim izreči prisrčno zahvalo vsem, ki skrbijo za čiščenje in krašenje cerkve, kot tudi zakristanu Hansu in vsem, ki sodelujejo pri petju, berejo berila in prošnje. Nenazadnje pa tudi vodstvu kluba in kuharicam, ki poskrbijo za večerjo za patra in šoferja. Želim, da bi udeležbo pri nedeljski maši izpolnili z udeležbo v krajevni cerkvi, kadar v Figtree ni sv. maše. **Canberra** ima slovensko mašo v nedeljo 21. novembra – praznik Kristusa Kralja (zadnja nedelja v cerkvenem letu), nato pa spet 19. decembra.

Srečanja Frančiškove družine so vedno na zadnji torek v mesecu, 26. oktobra in 30. novembra. **Vabljeni!**

Seja župnijskega sveta je bila v torek, 19. oktobra po večerni maši. Pogovarjali smo se o pripravi na božič.

Garage sale bo na našem dvorišču 23.10.2004. Priporočamo se za primerne predmete v uporabne stanju.

KRSTI

Ethan Thomas GASPERŠIČ, Harrington Park, NSW. Oče Mark, mati Carmen roj. Lah. Botra sta Veronika in Trent Hogan. Sv. Rafael, Merrylands, 12. 09. 2004.

Praznovanje očetovskega dne v verskem središču Merrylands

Na letošnji očetovski dan se je v verskem središču Merrylands zbralo lepo število ljudi, da bi skupno praznovali očetov. Kot ponavadi, so se lepo izkazali učenci Slomškove šole, ki so na čast očetom pripravili prijeten program. Vrstile so se pesmice, recitacije in mali obredi ljubezni, ko so malčki pokazali očetom, kaj so se naučili v slovenski šoli. Lepo je videti, da se v slovenski šoli zbirajo otroci, večina že iz tretje generacije avstralskih Slovencev. Lahko si mislimo, da je sedanjim malčkom veliko težje pri pouku, saj vsi izhajajo iz družin, kjer jim je doma pogovorni jezik angleščina, čeprav izhajajo iz slovenskih korenin. Zato pa je večini starih staršev v toliko večje veselje, če jim vnuk ali vnučinja zna povedati vsaj nekaj besed v slovenščini. Program je zaključila sedemletna Emilia Parsonage, pravnukinja gospe Eleonore White, ki je na klavir

Lauren Stariha je prinesla evangelij v procesiji otrok med mladinsko sveto mašo.

lepo zaigrala zelo zahtevno Bachovo skladbo. Program so pripravile učiteljice Slomškove šole: Kristina Šuber, Danica Gerželj in Julijana Fabjančič, ki za krajši čas nadomešča redno učiteljico Danico Šajn. Danica se nahaja na strokovnem izpopolnjevanju v Sloveniji v poletni šoli slovenskega jezika za učitelje v izseljenstvu. Za lačne želodce je poskrbela prva delovna skupina, meso na ražnju pa so pekli Švebovi fantje, gospodinje pa so spekle dobro domače pecivo in vsi so bili zadovoljni. Kaj bi si še več želeli?

Nastop skupine učencev pod vodstvom Danice Gerželj.

Proslave očetovskega dne se je udeležila tudi mlada slovenska članica Parlamenta, Tanja Pliberšek MP za Sydney. Na sliki Tanja Pliberšek z možem Michaelom in očetom Jožetom Pliberšek.

KOSILO ZA BOLNIKE IN UPOKOJENCE V MERRYLANDSU

Molitvena skupina iz verskega središča Merrylands pod vodstvom Danice Petrič že dolgo let organizira mašo z molitvami vsak četrtek dopoldne. Po maši se ponavadi zberejo v dvorani ob skodelici kave, pecivu in pogovoru. Za posebne priložnosti, kot so materinski dan, očetovski dan, božični prazniki in mogoče še kdaj, pa molitvena skupina pripravlja kosila za bolnike in upokojence. Za majhen denar pripravijo lepo kosilo, zraven pa se srečujejo ljudje, ki se že dolgo niso videli in vzdržujejo se stiki med ljudmi, ki zaradi starosti ali slabega zdravja včasih ne morejo več na prireditve naše skupnosti. Na žalost nas je na teh srečanjih vedno manj. Ljudje, ki so še čvrsti in zdravi, pogosto mislijo, da so ta

srečanja samo za stare in ker se nihče ne želi počutiti starega, jih veliko misli, da oni še niso za to društino.

Ne pomislico pa, da bi lahko napravili dobro delo, poklicali nekoga, ki nima prevoza ali ne more več voziti in bi ga pripeljali med prijatelje. Ta srečanja so namenjena vsem Slovencem, tudi takim, ki niso redno prihajali na cerkvene prireditve, ker so bili mogoče oddaljeni ali preveč zaposleni drugje. VELIKO JE LJUDI, KI SEDIJO SAMI DOMA, KO POSTANEJO STARI ALI BOLEHNI IN SE ČUDIJO, DA JIH JE VES SVET POZABIL. Če ne prideite med ljudi, dokler ste še dovolj zdravi in krepki, ne morete pričakovati, da se vas bodo ljudje spomnili, ko boste rabili družbo in pomoč. Smo kakor ena sama velika družina, v kateri so eni ljudje med seboj bolj povezani, drugi manj, vendar smo preživeli toliko težkih let skupaj, zakaj ne bi dali rojakom možnosti, da si med seboj pomagamo tudi sedaj, ko jih je med nami veliko potrebnih dobre besede ali pol urice obiska.

Molitvena skupina se veliko trudi, da bi poskrbela za ljudi, ki jim je potrebna skrb in pomoč in tudi za

Kuhar Ivan Koželj je spet enkrat priskočil na pomoč. Na sliki s pomočnicama Mihelco Šušteršič in Vilmo Kobal.

očetovski dan je bilo pripravljeno dobro kosilo. To pa postaja vedno težje, ker se zmanjšuje tudi število delavcev, ki opravijo potrebno delo. Veliko let smo se zanašali na kuharja Lojzeta Rebca, ki pa se je lansko leto na žalost za vedno poslovil od nas. Za njim je kuhalnico prevzela Justi Ribič, ki jo prav tako poznamo kot imenitno kuharico in je prav tako podarila mnogo prostovoljnih ur za dober namen. Justi ima sedaj druge obveznosti in za naše zadnje kosilo nam je priskočil na pomoč Ivan Koželj, ki ponavadi dela v restavraciji Slovenskega društva Sydney in tudi tukaj je opravil imenitno delo, za kar se mu najlepše zahvaljujemo. Lepo je bilo, seveda pa bi bilo še lepše, če bi prišlo še več ljudi, saj čim večja je družba, bolj prijetno je, hkrati pa bi to pomagalo molitveni skupini pokriti stroške. Naslednje kosilo za bolnike in upokojence bo v četrtek, 2. decembra. Najprej bo sv. maša in molitve ob 10. uri dopoldne in nato srečanje v dvorani. Začrtajte si ta datum v koledar in pripeljite nekoga, ki brez vas ne bi mogel priti!

PRIZNANJA UČITELJICAM VEROUKA ŠKOFIJE PARRAMATTA

Pri letni svečani maši v novi stolni cerkvi škofije Parramatta je parramatski škof msgr. Kevin Manning podelil priznanja učiteljem in učiteljicam verouka iz vseh župnij, med njimi tudi iz slovenske skupnosti sv. Rafaela v Merrylandsu. Od slovenskih verskih vzgojiteljev sta bili navzoči Milka Stanič in Clara Brcar. Milka

POKOJNI:

Brisbanski časopis »The Courier Mail« je 28.8.2004 med osmrtnicami poročal, da je tam 5.8.2004 umrl **STANISLAV NATLAČEN-MALEC**. Rojen je bil 2.10.1913 v Ljubljani. Bil je sin nekdanjega bana Dravske banovine dr. Marka Natlačena, ki ga je v Ljubljani med italijansko okupacijo ustrelil komunistični atentator, preoblečen v duhovnika. Mladi Stanko Natlačen je vstopil v ljubljansko semenišče. Škof Rožman ga je kot nadarjenega bogoslovca poslal na študij v Francijo, kjer je končal filozofijo in teologijo na katoliškem inštitutu v Parizu. Nato se je vrnil v Ljubljano, kjer ga je škof Rožman leta 1937 posvetil v duhovnika. Kmalu se je vrnil v Pariz, da bi nadaljeval študij in dosegel doktorat. Zaradi 2. svetovne vojne študija ni dokončal. Nekaj časa je bil vojaški duhovnik za tujsko legijo. Pozneje se je pridružil francoski vojski in postopoma dosegel čin kapetana. Bil je trikrat ranjen in v nevarnosti, da

je prejela iz škofovih rok papežev blagoslov za dvajset let dela pri verski vzgoji v naši skupnosti in po eno uro na teden tudi v krajevni državni šoli.

Skupaj s škofovom Kevinom Manningom je somaševalo veliko število duhovnikov, med njimi tudi oba duhovnika iz verskega središča Merrylands, pater Valerijan in pater Filip. Navzoči Slovenci smo bili še posebej ponosni, ko so pred začetkom maše poklicali našega patra Valerijana iz ozadja, kamor se je postavil v svoji običajni skromnosti in mu pokazali častno mesto pri oltarni mizi, takoj na škofov desnici.

Najlepše čestitke Milki Stanič za zaslужeno priznanje, ki ga je prejela za vsa dolga leta pridnega dela!
Martha Magajna Sydney NSW

Učiteljice v Slomškovi šoli Danica Gerželj, Julijana Fabjančič in Kristina Šuber.

izgubi nogo. Po dolgem okrevanju se je vrnil v vojsko. Zaradi izredne hrabrosti je prejel najvišja odlikovanja. Med temi je bilo tudi odlikovanje, ki ga je vpeljal Napoleon leta 1802. Kapitan Malec je bil leta 1945 demobiliziran in se je pridružil mednarodnemu rdečemu križu za pomoč beguncem, ki so pribegali iz komunističnih držav. Preko IRO je pomagal tisočem, da so se izselili v Kanado, Ameriko in Avstralijo. Tudi sam se je odločil, da bo živel v Brisbanu, ker mu je ugajalo pol-tropsko podnebje. Do upokojitve je bil zaposlen v državnem laboratoriju kot »soil analyst«. Zadnja čast, ki jo je Natlačen dosegel, pa je bila letos v februarju, ko je kot kapitan Malec na bolniškem vozičku v imenu francoskega predsednika pripel francosko vojaško odlikovanje dvema bivšima borcema tujiske legije. Stanislav Natlačen zapušča ženo Joy Patterson, brata Marka v Ameriki, Toneta in sestro Nežo por.

Finamore v Kanadi. Hvaležni smo Marici Podobnik za poslane informacije.

V nedeljo, 29. avgusta 2004, je v North Shore, Sydney, v bolnišnici umrl **FRANC KOSMAČ**. Rojen je bil 22.7.1941 v okolici Ljubljane (Gameljne), kot sin Leopolda in Kristine Kosec. V Avstralijo je prišel leta 1959. Najprej je bil v kampu Bonegilla, nato pa se je zaposlil v QLD, Sydneu in v Albury-ju. Po poklicu je bil mizar - gradbenik. Poročen je bil z Robyn Linette. Poročila sta se v cerkvi sv. Patrika v Summer Hillu. Poleg nje zapušča sina Richarda Franca in hčerko Kristino Nollo ter dve sestri Marijo in Poldko. Pogrebne molitve so bile opravljene 1.9. 2004 v Northern Suburbs krematoriju, kjer je sledila upepelitev.

V nedeljo, 29. avgusta 2004, je v St. Antonio village v Canberri umrl **ANTON MRŠNIK**. Rojen je bil 23.4.1933 v vasi Sobonje pri Ilirske Bistrici. Poročen je bil z Antonijo Jagodic, ki je po rodu iz vasi Tominje pri II. Bistrici. Do upokojitve je bil zaposlen kot »plasterer«. Bolan je bil dve leti in v tem času imel tri operacije na nogah, zadnje mesece pa je preživel v upokojenskem domu, kjer je veliko trpel, pa vendar vdano prenašal bolečine. Imel je veliko obiskov duhovnikov in med njimi tudi upokojenega škofa Morgana, ki je tudi opravil pogrebno mašo ob somaševanju krajevnih duhovnikov. Poslovilne molitve na tamkajšnjem pokopališči Gungahlin ACT, je opravil hrvaški duhovnik p. Tvrdko. Pokojni zapušča poleg žene še hčerke Mirando, Majdo in Vlasto ter sedem vnukov ter sestro Pavlo Božič, v domovini pa sestro Petro.

V nedeljo, 12. septembra 2004, je zgodaj zjutraj po kratki bolezni v Port Kembla bolnišnici v Wollongongu umrl **MILAN SIRC**. Rojen je bil 10.5.1934 v vasi Lunovec pri Veliki Nedelji v Slovenskih Goricah. Bil je sin Franca Mikuleca in Marije Sirc. Kot mlad fant se je v sosednji vasi Lešnica izučil za mizarja. Pozneje se je zaposlil v tej stroki v Mariboru. Kmalu nato pa je odšel v Avstralijo. Tam je delal v gradbeni stroki. Vložil je prošnjo za Avstralijo, kamor je prišel leta 1956 z letalom v Sydney. Vožnja je trajala s postanki en teden. Najprej se je ustavil v zbirnem taborišču v Bonegilli. Nato je bil eno leto zaposlen v železarni Wollongongu, kasneje se je oprijel dela pri gradnji – formwork. Bil je partner v podjetju Shean & Sirc Pty.Ltd. Med drugim je bil delovodja pri gradnji gimnazije v Daptu in Berkely in številnih mostov na

podeželju. Ko je društvo Planica pred 20. leti kupilo od anglikancev cerkev, dvorano in stanovanjsko hišo, je Milan opravil veliko dela, da je bila cerkev prilagojena za službo božjo, dvorana pa za družabna srečanja. Za klub je preskrbel streho, ki so jo odkupili od KFC in jo na dvorano tudi montiral. Redno je prihajal k sv. maši v Figtree, bral berilo in prošnje. Po maši pa se je poveselil v dvorani s prijatelji. Prispeval je v dobrodelne namene. Pred nekaj meseci je še obiskal svoj rojstni kraj, kot bi slutil, da je to zarj slovo od domovine in tega življenja. Bolan je bil le nekaj tednov. Ko je zvedel, da ni več upanja za ozdravitev, je to sprejel vdan v božjo voljo. Dva tedna pred smrtno je prejel zakramente. Pokojnik zapušča sinove Franka, Tonija in Davida, ter vnake Bernadette, Ammy, Emily, Steven, Shanai in Taisha. Pogrebna maša je bila opravljena v četrtek, 16.9.2004, v slovenski cerkvi v Figtree ob številni udeležbi prijateljev in znancev. Pokopan je bil na Lakeside pokopališču v Daptu.

V ponedeljek, 27. septembra 2004, je v kraju Bega NSW, umrl **MATJAŽ MIHAEL PEČEK ml.** Rojen je bil v Ljubljani 11.2.1962. Bil je sin Matjaža, ki je po rodu iz Velikih Lašč in Marije roj. Poljšak, ki je po rodu iz Zagorja pri Kozjem. Pokojnik je prišel v Avstralijo s starši in bratom Johnom leta 1969. Pred leti je imel hudo prometno nesrečo, bil je invalidsko upokojen. Poročen je bil z Luiso (avstralskega rodu). Poleg staršev, brata in žene zapušča tudi hčerko Meliso Danielo in sina Arona. Kljub poškodbam je rad opravljal karitativna dela za Salvation Army in St.Vincent de Paul. Pogrebna maša je bila opravljena v Lawson (Blue Mountains). Pokopan je bil na tamkajšnjem pokopališču.

Naj vsi naši pokojni počivajo v Božjem miru!

p. Valerijan

ZAHVALA

Gospa Franca Horvat, Kyeemagh NSW, se iskreno zahvaljuje vsem, ki so njenega pokojnega moža **FRANCA HORVATA** obiskovali v času njegove bolezni v Prince of Wales bolnišnici v Randwicku. Žal se ni več vrnil iz bolnišnice, ampak je prezgodaj sklenil zemeljsko življenje. Hvala vsem, ki ste nam poslali sožalne karte, hvala za cvetje in molitve, za udeležbo pri pogrebni maši v Summer Hillu in pri pokopu na slovenskem pokopališču v Rookwoodu. Prerano smo izgubili našega Franca. Naj mu bo lahka avstralska zemlja. Počivaj v Božjem miru! **Žena Franca, sin Želko in hčerka Danica ter sorodniki v domovini.**

Janez Jalen

(2)

Trop

brez zvoncev

Res se je basala še od spredaj, nesla je pa dobro.

Za večerjo si je skuhal turščične žgance in jih celo zabelil z žlico zaseke. Naložil je še na ogenj zavoljo gorkote, se sezul in legel kar oblečen. Na ognjišču so prasketala goreča polena, zunaj pa je bilo vse tiko. Le veter se je sem pa tja na rahlo zaletel v streho.

Peter ni mogel zaspati. Pa mu ni bilo mraz. Staknil je bil v Brdarjevem stanu star in suh kožuh, ga snel s prečne vezi, vzel s sabo in se z njim odel. Ležišče je dosegala tudi dimasta gorkota ognja. Peter se je spomnil, da ure daleč naokrog ni nikjer žive duše. Četudi ni poznal strahu, spati vendarle ni mogel. Na samotni Komni se je živo zavedel, kakor že davno ne, kako sam je ostal na svetu.

Očeta se je samo nekako mračno spominjal. Še krilce je nosil, ko so ga zagreblji v jamo. Griža je bila takrat razsajala po Bohinju. Zakaj ni rajši pobrala njega. Bog bi dal očetu in materi druge otroke, on sam bi pa kakor angelček v nebesih prosil Boga in Mater božjo za svoje domače.

Kako zelo je bila mama navezana na svojega edinega otroka, je spoznal Peter že kot majhen fantek. Mama je planinila pri Brniku, najrajši zavoljo tega, da njemu ni vsaj čez poletje manjkalo mleka. Zgodaj spomladi sta se preselila v Uskóvnico. Mama je bila tiha. Smejala se je redkokdaj. Na njenem obrazu je vedno potrepetavala senca žalosti; kar ni mogla pozabiti očetove smrti. On pa je od jutra do večera vriskal in pel okrog stanov, da ga je bila vsa planina vesela. Kaj rad je tudi stikal za ptiči.

Majnik se je nagibal h koncu in dan tudi. Živina se je že vrnila s paše. Mama je molzla krave, on je pa trgal na senožeti prve cvetice za pred Marijin kipec, ki ga je bila mama prinesla z doma in ga postavila na triogelno desko v kot. Živo pisan ptiček je priletel iz gošče, sedel vrh bele skale sredi zelene trave in pričel peti. Peter se mu kar načuditi ni mogel. Rad bi ga bil ujel. Počasi se mu je bližal, pa ptiček ni počakal. Odrfotal je na plot in ga spet vabil s svojo pesmico. Peter je drugič poskusil ujeti krilatega pevca. Spet mu ni uspelo. Dostikrat se je fantek

že približal ptičku, pa ta se je vselej preletel in zvodil Petra skozi nizko grmovje pod visoko drevje. V mračnem vejevju je Peter ptička zgrešil. Žvižgal mu je, pa ptiček se ni več oglasil. Da ga jutri ujame, je bil sklenil in se spomnil, da mora hitro nazaj k mami. Ni pa vedel, kje je. Zastavil je kar naravnost skozi drvošče in pririnil na podolgovato jaso. Prepodil je zajčka. Prišel se je že past. Sonca ni bilo nikjer več. Peter je vedel, da bo kaj kmalu noč. Saj strah ga ni bilo, le k mami se mu je mudilo. Sezul je coklice, jih prijel v roko in stekel po jasi navzgor. Pritekel je do temne gošče in obstal. Obrnil se je in hotel nazaj. Naletel je na skoraj neprehodno čimovje. Kakor bi se bil ujel v past, se mu je zazdelo. Da bi ne stopil na kačo, je spet nataknil coklice, se ognil gošče in pod košatimi smrekami zavil nazaj v gozd. Bal se je noči in hitro hodil. Pa ga je kljub temu kmalu ujela tema. Ves truden je sedel na mah, da se odpocije. Rad bi bil jokal, pa se je premagal; ga je mama večkrat opozarjala, da se ne sme cmeriti za vsak prazen nič, ko je vendar fantek in ne dekliček in nosi hlače in ne krilce. Peter se je naslonil na deblo smreke in kaj kmalu mu ni bilo več mar ne teme in ne strahov. Zaspal je. Prebudil je Petrčka šele jutranji hlad. Ves zaspan si je mel oči. Blizu njega je trdo počilo. Peter se je ustrašil. Ves je vztrepetal. Preden je utegnil pomisliti, kaj prav za prav je, je padel preden velik, črn ptič, hrupno udaril nekajkrat s perutnicami in obležal mrtev. Peter je kar otrdel. Rad bi bil bežal, pa so mu odpovedale noge. Nekaj velikega je lomastilo skozi goščo proti njemu. Peter je bil uverjen, da gre medved in ga požre. Zamižal je. Težki koraki so se ustavili nekaj skokov pred njim. Petrček se je prihulil k tlom in potajeno pogledal izpod razkuštranih las. Groza ga je spreletela. Zakričal je, pa glas mu je zastal v grlu. Pred njim je stal s puško v roki in buljili znad dolgih povešenih brk naravnost vanj velik mož. "Divji mož je prišel pome; ker nisem bogal mame," se je posvetilo Petrčku v otroški pameti. Pokleknil je, dvignil ročici in jokaje zaprosil: "Nikar me. Saj bom priden."